

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિ કાર્યા ।

શ્રી

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૬૦ યુ

::

અંક ૧ લે।

વીર સંવત ૨૪૭૦

❖

વિક્રમ સંવત ૨૦૦૦

મર્તિક

પ્રગટકર્તા—

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા

ભાવનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

મહારામ માટે બાર અંક ને લેટના પાકેટલ સાથે વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૧૦૨-૦૦

પુસ્તક ૬૦ એ
અંક ૧ લા

કાર્તિક

વીર સં. ૨૩૦૦
વિક્રમ સં. ૨૦૦૦

અનુક્રમણિકા

૧. શ્રી આદિજિન સ્તવન ... ૧
૨. શ્રી સુમતિજિન પ્રતિમંગળ અભ્યર્થના ... (મગનલાલ મોતીચંદ-ચાહ) ૨
૩. મનુષ્ય ભવની દુર્લભતા (પથ) ... () ૨
૪. શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન ... (આ. શ્રી વિજયોદયસુરિ) ૩
૫. આત્મા કી મૂલ ... (મુનિ ભદ્રાનંદ) ૩
૬. નવું વર્ષ ... (કુંવરજી) ૪
૭. શ્રી પ્રશ્નસિંધુ : ૨ ... (આ. શ્રી વિજયપદ્મસુરિ) ૫
૮. વધો વિધમાં “જૈન ધર્મ પ્રકાશ” ... (રાજપાળ મગનલાલ વહોરા) ૬
૯. વીરવિલાસ : (૧૧) ... (મોહિતક) ૧૦
૧૦. શ્રી તત્ત્વાર્થસૂત્ર-સાનુવાદ : અધ્યાય ૬ કો ... (મુનિ રામવિજયજી) ૧૩
૧૧. ધોષધમ્મતના ૮૦ ભાગા ... (કુંવરજી) ૧૬
૧૨. જીવના આઠ પ્રકાર ... (કુંવરજી) ૧૭
૧૩. અર્ચનાત્તર ... (પ્રશ્નકર-માસ્તર આખાલાલ ચુનીલાલ-ઉપતા) ૧૭
- ” ... (રાજમલ ભંડારી-આગર) ૧૬
૧૪. શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ ચિરાયુ હોવે ... (રાજમલ ભંડારી) ૨૧
૧૫. શ્રી આનંદધનજીનું દિવ્ય જિનમાર્ગદર્શન ... (ડૉ. ભગવાનદાસ મનસુખભાઈ મહેતા) ૨૨
૧૬. પ્રભાવિક પુરુષો : પટ્ટધર બેલડી પ ... (ગોહનલાલ દોપચંદ-ચોકસી) ૨૬
૧૭. પંચાસ શ્રી મણિવિજયજી મહારાજની જયંતિ ... (કુંવરજી) ૩૩

નવા સભાસદોનાં નામ

૧. શાહ જીવંતરાય ભાઈચંદ	ભાવનગર	વાર્ષિક મેમ્બર
૨. શાહ હીરાલાલ અનોપચંદ	”	”
૩. શાહ સારાલાલ લક્ષ્મીચંદ	મુંબઈ	”
૪. દેશાઈ વીરચંદ હેમચંદ	મોટાદ	”
૫. શાહ હીરાલાલ ગંભીરદાસ	મુંબઈ	”
૬. શાહ શાંતિલાલ જીવજીલાલ વઢવાણુ-હાલ	”	”
૭. કાપડિયા અર્જુનલાલ નેમચંદ	ભાવનગર	વાર્ષિક મેમ્બર
૮. શાહ અમરચંદ માવજી	”	”

સમ્યગ્દર્શનજ્ઞાનચારિત્રાણિ યોક્ષમાર્ગઃ

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૬૦ સુ. } કાર્તિક { વીર સં. ૨૪૭૦
અંક ૧ લો. } { વિ. સં. ૨૦૦૦

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા । (સુદ્રાલેખ)

શ્રી આદિજિન સ્તવન

(અનંતવીરજ અરિહંત ! સુષો મુજ વિનતિ-એ દેશી)

તારક વારક મોહનો સ્વામી તું જયો, જય મરુદેવાનંદન જ્ઞાનદીપક જયો;
નાભિકુલોદધિચંદ્ર જગતપાત તું જયો, ભવિક સરોરુહ યોધ દીનેશ્વર તું જયો. ૧

પરમપુરુષ પુરુષોત્તમ પાવન તું જયો, જય સુનંદાકંઠ યુગાદિ તું જયો;
સુરનરસેવિત પાદકમલ પ્રભુ તું જયો, વિમલદશા તુજ નાથ ! નિરંજન તું જયો. ૨

મોધિ અનુપમ ઉત્તમ યુગુઅર્જુન જયો, આદિ રહિત ઉપગારી જગમાં તું જયો;
પરહિતવ્યસનો પદપુરુષોત્તમ તું જયો, સ્વર્ગ મર્ત્ય પાતાલે સાહિબ તું જયો. ૩

સ્થાન પીશની સાધના સાધક તું જયો, ભવ ત્રીજે નિઝાચિત જિનપદ તું જયો;
ધર્મરસિક જગજંતુ મહેન્દ્રક તું જયો, તીર્થેકરપદભોગી મહેશ્વર તું જયો. ૪

દર્શન અચૂત પામી મહોદય મેં લલો, આજ ગયો ભવરોગ નાથ દર્શન થયો;
ભવ અટવી ઉલ્લંઘન સહેજે મેં કીયો, મુખસિંધુતટ પામી પ્રભુતા હું લલો. ૫

આતમ સાખી અનુભવ મુજ હૈયે રહ્યો, તું ગણે કિરતાર કૃપાળુ સદ્ભો;
તાર ન તૂટે અતૂટ પ્રેમ તુજશુ થયો, નામી રૂચક વદે શિવમારગ મેં લલો. ૬

૧

નૂતન વર્ષારંભે શ્રી સુમતિજિન પ્રતિ

મંગળ અભ્યર્થના

(રાગ-સૌરઠની લય)

છે વંદન સુમતિનાથને, કરુણામય મંગળ ધામને;

છે વંદન સુમતિનાથને.

કુળદીપક પ્રભુ મેઘ પિતાના, દુઃખ નિવારણ આ જનતાના; (૨)
મંગલાનંદન કંદને-છે વંદન સુમતિનાથને. ૧
કુમતિ કાપો સુમતિ જિનંદા, સુમતિ આપોને સુખકંદા; (૨)
ફેડો કર્મના કંદને-છે વંદન સુમતિનાથને. ૨
શાંત રાગ વાણીમાં વરસે, ચાતક સમ ભવિ છવો તલસે; (૨)
શાશ્વત સુખને કારણે-છે વંદન સુમતિનાથને. ૩
જડવાદે ઘેરું જગ આજે, મિથ્યાત્વમાં તે રાચેમાચે; (૨)
દુર્બુદ્ધિની ગ્રેરણાએ-છે વંદન સુમતિનાથને. ૪
કુમતિએ ભવ બંધન કીધાં, લક્ષ ચોરાશી ફેરા દીધા; (૨)
કર્મોદયના કારણે-છે વંદન સુમતિનાથને. ૫
કઠણ કર્મનો બંધ ન જાણ્યો, બાળભાવમાં સદા તણાયો; (૨)
રોકોએ વહેતી નીકને-છે વંદન સુમતિનાથને. ૬
આર્ત રોદ્રમાં મન અતિ રમતું, ધર્મધ્યાન કદી નહીં ગમતું; (૨)
તોડો અવિદ્યાના બંધને-છે વંદન સુમતિનાથને. ૭
વિનાશ પંથે જતા જગતના, દુઃખ દાવાનલ તન મન ધનના; (૨)
સમાવો એ ત્રિદોષને-છે વંદન સુમતિનાથને. ૮
શશિ સમ ઉજ્જવલ ગુણ મયાલ, ભવિજન વિનવે પ્રણતપાલ; (૨)
અર્પો શિવસુખધામને-છે વંદન સુમતિનાથને. ૯
“ પ્રકાશ ”નાં કિરણ પ્રગટાવો, ઘરે ઘરે મંગળ ગુણ ગાવો; (૨)
અભ્યર્થના એ આપને-છે વંદન સુમતિનાથને. ૧૦

મગનલાલ મોતીચંદ શાહ

મનુષ્ય ભવની દુર્લભતા

(શિખરિણી.)

ગણ્યો છે જ્ઞાનીએ, મનુષ્ય ભવને દુર્લભ સદા,
ગણી છે એ નૌકા, સુભવિ ભવિને પાર તરવા;
ભજે છે જો દેવો, મનુષ્ય ભવને સ્વર્ગ વસતાં,
ગુમાળ્યો છે મૂર્ખો, નરભવ મણિ હાથ ધરતાં.

❧ (૨) ❧

श्री नेमिनाथ जिन स्तवन

(आवो आवो...हो पीर रवाभी ! मारा अंतरमां-अे देशी)

आवो आवो हो नेमिजिनछ ! मारा अंतरमां;
 मारा अंतरमां प्रबुछ ! मारा मंदिरमां. आवो०
 सोरठ देशने पावन कीषो, तेमां गिरि गिरनार;
 जेमां दीक्षा ज्ञान ने मुक्ति, कल्याणक श्रीकार. आवो० १
 समुद्रविजयतुं कुण शोभायुं, शिवादेवी कृष्ण;
 जन्मथी जिनवर नाम दीपायुं, टाणी हुनिया हुंभ. आवो० २
 दुर्धर प्रसन्नार्थने धरतां, अमितगणी जिनराज;
 क्षमसुभटने दाणी दीषो, शूरवीरना शिरताज. आवो० ३
 पाणिअड्डयुं पडातुं काढी, धरी नव लवतुं छेत;
 मुक्ति मंदिर जवाने कीषो, राबुवने सकेत. आवो० ४
 गौरव अर्थे धरु पशुनो, सुषी आर्द्र पौकार;
 समन्तवी सवणां छोडाण्यां, धन्य धन्य नेमिकुमार ! आवो० ५
 जे राणी उपर वैरागी, ते स्त्रीतुं शुं काम ?
 जे वैरागी उपर राणी, ते मुक्ति शुषुधाम. आवो० ६
 अेम समन्तवी रथने वाणी, दीषो जिनवर पंथ;
 सर्वसंग निवारी पोते, गनी गया निरर्थ. आवो० ७
 देवण ज्योत जगावी टाण्या, सर्व कर्मना पास;
 शिवमंदिरतुं स्थान शोभायुं, साहि अनंत निवास. आवो० ८
 समयांतर उपयोग रमणुता, अनुपम सुष गणाय;
 त्रक्ष कणतुं त्रिविध वर्तन, समये समये जणाय. आवो० ९
 नेमिनामे नव निधि पामे, नीति-श्रीर्ति-जस;
 विजयोदय जय घंटा वागे, जगे धर्म-धगश. आवो० १०
 आ. श्री विजयोदयसुरि-अमदावाद

‘आत्मा की मूल’

चेतन अपनापन विसरायो ॥ देर० ॥

रूप पराये में ललचा कर, क्यों तुं जग भरमायो ? ।
 परवश में पड़ कर तेने, काल अनंत गुमायो ॥ चेतन० ॥ १ ॥
 पर की चिंता में चितित रह, अपना मूल नसायो ।
 इष्ट अनिष्ट मान पुद्गल को, हर्ष शोक मनायो ॥ चेतन० ॥ २ ॥
 राग द्वेष पुद्गल पर कर के, कृत्रिम सुखदुःख पायो ।
 देह अनंत भोग है फिर भी, जरा तोष नहीं लायो ॥ चेतन० ॥ ३ ॥
 याविध चक्र जाल में फँस कर, विविध रूप बनायो ।
 सत्य ज्ञान का सिचन कर नहि, भद्रानंद रमायो ॥ चेतन० ॥ ४ ॥

નવું વર્ષ

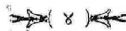
પરમાત્માની કૃપાથી આ માસિક ૬૦ મા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. કેટલીક અગવડ દૂર કરવા માટે ૫૯ મા વર્ષના ૭ અંક જ કાઢીને તે વર્ષ પૂરું કરવું પડ્યું છે. એ ૭ અંકની અનુક્રમણિકા આશિનના છેલ્લા અંકમાં આપવામાં આવી છે. બધા મળીને ૭ અંકમાં ૫૯ લેખો ૩૨ અને ૭૯ લેખો ૭૩ આપવામાં આવ્યા છે. ૫૯ લેખોના લેખકો ૧૨ છે. તેમાં રાજમલ સંહારી મુખ્ય છે જેના ૯ લેખો છે. મંગનલાલ મોતીચંદના ૪, એન. બી. શાહના ૪, હીરાચંદ ઝવેરચંદના ૩, ચાર લેખકોના બે બે અને ચાર લેખકોના એકેક લેખ છે. એ પ્રમાણે કુલ ૩૨ લેખો છે. તેમાં કેટલાંક લેખો તો ખાસ આકર્ષક, અસરકારક અને ઉપદેશક છે.

૭૯ લેખો ૭૩ છે તેમાં મારા લખેલા લેખો ૨૮ પૈકી ૧૩ પ્રશ્નોત્તરના છે અને ૧૧ જુદે જુદે પ્રસંગે જાગેલી ઊર્મિથી લખાયેલા છે, ૪ પ્રકાશ્નમાં છે. મોક્ષિકના ૧૩ લેખો પૈકી ૬ વ્યવહારકૌશલ્યના, ૨ વારિલાસના, ૩ શ્રી આનંદધનજીના પદના અને બે બીજા છે. આચાર્યશ્રી વિજયપદ્મસૂરિના ૭ લેખો પૈકી ૬ સંપાત્રદાન સંબંધી છે અને ૧ બીજો છે. મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસીના ૭ લેખો પ્રભાવિક પુસ્તકો સંબંધી છે. તેમાંનો છેલ્લો લેખ આચાર્ય-મેલડી સંબંધી ચાલુ છે. રા. રા. જીવરાજભાઈ ઝોધવજીના ૪ અને પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસના ૩ લેખો વિદ્યતાભરેલા છે. ડૉ. ભગવાનદાસ મનસુખભાઈના લેખ બે અંકમાં જ આવેલા છે. મુનિરાજશ્રી રામવિજયજીના ૩ લેખો તત્ત્વાર્થના અનુવાદ સંબંધી છે અને બાકીના લેખો જુદા જુદા લેખકોના છે. તેની વિગત અનુક્રમણિકામાં આપેલી હોવાથી અહીં પુનરાવર્તન કરવામાં આવ્યું નથી.

ગત વર્ષના ૭ અંકની પરિસ્થિતિ ઉપર પ્રમાણે છે. નવા વર્ષ માટે ૫૯ લેખ ઉપર્યુક્ત લેખકો પૈકી મોક્ષિક, આચાર્યશ્રી વિજયપદ્મસૂરિ, મુનિ રામવિજયજી, રા. રા. જીવરાજભાઈ ઝોધવજી, પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ, ડૉ. ભગવાનદાસ મનસુખભાઈ વિગેરેના લેખો તો શરૂ રહેવાના છે અને તેમાં નવી નવી પ્રસાદી આવવાની છે. મારા પ્રશ્નોત્તરના લેખો તો દરેક અંકમાં શરૂ રહેવાના છે, કારણ કે સીલીકમાં ઘણા છે, બીજા લેખો હું મારી ઊર્મિ અનુસાર લખવાનો છું. અન્ય લેખકોને અમે ખાસ આમંત્રણ કરી શકતા નથી કારણ કે અમારી પાસે લેખોનો ભરાયો ઘણો હોવાથી અમે સ્થળ આપી શકતા નથી, તો ૫૯ મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી, વિદ્યાનંદવિજયજી અને બીજા મુનિરાજના લેખો તો આવ્યા જ કરવાના છે.

તિથિચર્યા, દેવદત્ત, દીક્ષા અને કેસર સંબંધી તેમજ બીજા ૫૯ વિવાદાસ્પદ લેખો અમે આપતા નથી. વર્તમાન સમાચારને વર્તમાન ચર્યાના લેખો પ્રાથમે આપી શકતા નથી તેથી એવા સમાચાર લખનાર મહાશયોને અમારે દુઃખ ઉપજવવું પડે છે તે માટે દિવગીર છીએ.

માસિકનો હેતુ વાચકજન્યુઓના આત્માનું દ્વિત કરવાનો છે તેને અમે કાવચ બળાવવાના છીએ, તેમાં ક્ષતિ આવવા દેવી નથી. જે લેખ લખવાથી કે છાપવાથી તેની ક્ષેત્રી ચાલે અને પરિણામે કષાય ઉત્પન્ન થાય તેવા લેખો લખવાની કે છાપવા કરવાની વૃત્તિ થતી નથી.

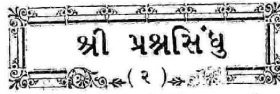
અંક ૧ લો]

શ્રી પ્રશ્નસિંધુ.

પરમાત્માની અને સદ્ગુણની કૃપાથી અમે સરલ માર્ગે ચાલીએ છીએ. વ્યક્તિ પરત્વે લાખતા જ ન હોવાથી કોઈને પણ એક ઉપજનવવાનું કારણ પ્રાપ્ત થતી નથી છતાં અમણપણે તેમ બની જતું હોય તો તેને માટે ક્ષમાપાચના.

આમ અવિચ્છિન્નપણે ૬૦ વર્ષની સ્થિતિ ભોગવતી એ એક પ્રકારનું સદ્ભાગ્ય સમન્વય છે. સુરકૃપાથી તેમજ ચાલ્યા કરશે એવો સંભવ છે. સ્થળસંકેત છતાં પણ કોઈ મુનિ-રાજના કે મુદ્દરથના વિદ્વાત્કારેલ લેખ માટે તો સ્થાન આપવાના જ છીએ એમ માની એવા લેખક મહાશયે ખુશીથી લેખ મોકલવા કૃપા કરવી.

આ પ્રમાણે ટૂંકામાં અમારા હૃદયનો આશય પ્રગટ કરી આ લેખ સમાપ્ત કરવામાં આવે છે અને જેન શાસનનો વિશેષ ઉદય થાય એમ ઇચ્છીએ છીએ. ૬૦૨૯

રચયિતા—આ. શ્રી વિજયપદ્મસૂરિ

(અનુસંધાન ગત વર્ષના મૃદ ૨૦૨ થી)

૧૫. પ્રશ્ન—મંત્રી વસ્તુપાલ પોતાના મંત્રીપણાના ભવથી માંડીને કેટલામાં ભવે સુકિતના સુખ પામશે ?

ઉત્તર—(૧) વસ્તુપાલ મંત્રી સિદ્ધિગિરિની છાયામાં સમાધિમરણે મરણ પામીને મહાવિદેહ ક્ષેત્રની પુષ્કલાવતી નામની વિજયમાં પુંડરીકિણ્ણી નામની નગરીના નિર્મલ સમ્યક્ષ્ટિ કુરુચંદ્ર નામે જૈન રાજા થયા છે. (૨) અવસરે વૈરાગ્ય પામી પૂર્ણ ઉલ્લાસથી નિર્મલ સંયમની આરાધના કરીને વિજય નામના વિમાનમાં દેવપણે ઉત્પન્ન થશે. (૩) અહીંના દેવતાઈ સુખ ઘણા સાગરોપમ સુધી ભોગવીને, દેવાસુખ્ય પૂર્ણ થયા બાદ તેજ પુંડરીકિણ્ણી નગરીના રાજા થશે. (૪) આ ભવમાં યોગ્ય અવસરે (મંત્રીના જીવ) પરમ ઉલ્લાસથી નિર્મલ ચારિત્રની સાત્ત્વિકી આરાધના કરતાં ક્ષપકશ્રેણિ પર આરૂઠ થઈને જ્ઞાનાવરણીય કર્મ, દર્શનાવરણીય કર્મ, મોહનીય કર્મ, અંતરાય કર્મ સ્વરૂપ ચાર ઘાતોકર્મોના નાશ કરી, કેવલી થઈને સિદ્ધિનાં અવ્યાબાધ સુખ પામશે. આ રીતે મંત્રી યોગે ભવે મોક્ષનાં સુખ પામશે, એમ શ્રી જિનહર્ષગણિકૃત વસ્તુપાલ ચરિત્રમાં આકંઠા પ્રસ્તાવના નીચેના ૯ મા શ્લોકથી માંડીને ૧૪ મા શ્લોક સુધીમાં જણાવ્યું છે.

॥ અનુષ્ટુપચ્ચત્તમ્ ॥

પ્રાગ્વિદેહં તતો ગત્વા, સ નત્વા મક્તિર્વૃક્કમ્ ॥

શ્રીસીમંધરમહંત-મપ્રાક્ષીન્મન્નિગ્નો મર્તિ ॥ ૧. ॥

આદિદેશ જિનાધીશસ્તદા સંસદિ તં સુરમ્ ॥
 વસ્તુપાલો મહામંત્રી, પવિત્રઃ પુણ્યકર્મભિઃ ॥ ૧૦ ॥
 અત્રૈવ પુષ્કલાવત્યાં, વિજયાયામજાયત ॥
 નગર્યાં પુણ્ડરીકિણ્યાં, પુણ્ડરીક ઇવ શ્રિયઃ ॥ ૧૧ ॥
 કુરુચંદ્રામિથો રાજા, રાજન્યાવલિવંદિતઃ ॥
 સમ્યગ્દષ્ટિશિરોરત્નં, સત્કીર્તિસુરમિ સ્થિતિઃ ॥ ૧૨ ॥
 ઉત્સૃજ્ય પ્રાજ્ય સામ્રાજ્યં, સ પ્રાંતે પ્રાપ્ય સંયમમ્ ॥
 દેવો દિવ્યોદયો ભાવી, વિમાને વિજયે મહાન્ ॥ ૧૩ ॥
 તતશ્ચ્યુતઃ પુનઃ પ્રાપ્ય, સામ્રાજ્યપદવીમસૌ ॥
 ચારિત્રયોગતોઽત્રૈવ, મુક્તિમેષ્યતિ કેવલી ॥ ૧૪ ॥

આ છ શ્લોકોની ધીના દૃકામાં ઉપર જણાવી દીધી છે.

૧૬. પ્રશ્ન—અનુપમાદેવી હાલ કયા ક્ષેત્રમાં વર્તે છે ?

ઉત્તર—તેજપાલની સ્ત્રી અનુપમાદેવી શ્રાવિકા અહીંથી મરણ પામી, મહાવિદેહ ક્ષેત્રના પુષ્કલાવતી વિજયમાં આવેલી પુંડરીકીણી નગરીમાં શ્રેષ્ઠીના કુળમાં જન્મ પામી છે. અનુક્રમે આઠ વર્ષની ઉંમરે તે શ્રાવિકા વિચરતા પ્રભુશ્રી સ્ત્રીમંધરસ્વામી તીર્થંકર દેવની પાસે ચારિત્ર અહણ કરી સાધી ગને છે. સંયમાદિની સાધનાદિપ મોક્ષમાર્ગની નિર્મલ આરાધના કરતાં કરતાં ક્ષપકશ્રેણિ પર આરૂઢ થઇને, ઘાતીકર્મનો ક્ષય કરી, કેવલજ્ઞાન પામી, કેવલીની પર્વદામાં એસીને શ્રી સ્ત્રીમંધરસ્વામીની દેશના સાંભળે છે. જેમાં આઠ વર્ષ ઓછા છે એવી પૂર્વ કોટી વર્ષ સુધી કેવલિપણે વિચરી, આયુષ્ય પૂર્ણ કરી સુકિતનાં સુખ પામશે, એમ શ્રી વસ્તુપાલ ચરિત્રમાં જણાવેલા નીચેના ચાર શ્લોક ઉપરથી જણાય છે.

દયિતાનુપમાદેવી, તેજઃપાલસ્ય મંત્રિણઃ ॥
 અત્રૈવ શ્રેષ્ઠિનઃ પુત્રી, પવિત્રાઽજ્જનિ જન્મતઃ ॥ ૧૫ ॥
 સાષ્ટવર્ષવયા વાલા, શિશ્રિયે સંયમશ્રિયં ॥
 અસ્માકં સવિધે પૂત, ઘનઘાતિરજોવ્રજા ॥ ૧૬ ॥
 કેવલજ્ઞાનસંપૂર્ણા, સુપર્વશ્રેણિવંદિતા ॥
 પૂર્વકોટીં સમારાધ્ય, દેશોનાં સંયમસ્થિતિમ્ ॥ ૧૭ ॥
 મુક્તિમેષ્યતિ નિઃશેષ-મલમુક્તા મહાસતી ॥
 સુખં નિષેદુષી સૈષા, વરકેવલિપર્ષદિ ॥ ૧૮ ॥

આ ચાર સ્ત્રીકની દૂક બીના શરૂઆતમાં જણાવી છે.

૧૭. પ્રશ્ન—શ્રીવાદિદેવસૂરિ મહારાજના જન્મ-દીક્ષા વગેરે કઈ સાલમાં થયા ?
ઉત્તર—પૌરવાહ વંશના, પિતા શ્રી વીરનાગ અને માતૃશ્રી જિનદેવીના પુત્ર પૂર્ણચંદ્રનો જન્મ શુજરાતમાં આવેલા મહાહુત(મહાર) નગરમાં વિ. સં. ૧૧૪૩ માં થયો. તેમની દીક્ષા નવ વર્ષની ઉંમરે વિ. સં. ૧૧૫૨ માં થઈ. તે સમયે તેમનું નામ સુનિશ્રી રામચંદ્ર પાડ્યું હતું. તેમની વિ. સં. ૧૧૭૪ માં આચાર્યપદવી થઈ અને સ્વર્ગવાસ વિ. સં. ૧૨૨૬ માં શ્રાવણ વદિ સાતમે શુક્રવારે (૮૩ વર્ષની ઉંમરે) થયો.

૧૮. પ્રશ્ન—કઈ અપેક્ષાએ ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વ કરતાં ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ શ્રેષ્ઠ ગણાય ?

ઉત્તર—ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વવાળા જીવોને સમ્યક્ત્વમોહનીય કર્મોને રસોદય હોય અને ઔપશમિક સમ્યક્ત્વવાળા જીવને અનંતાનુબંધી વગેરે સાત પ્રકૃતિમાંની કોઈપણ પ્રકૃતિનો પ્રદેશોદય પણ ન હોય તો રસોદય કયાંથી ન હોય ? એટલે સાતે પ્રકૃતિનો પ્રદેશોદય કે રસોદય ન હોય ત્યારે ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ ન પ્રકટ થાય. આ જ સુદાથી ઔપશમિકને બાવ સમ્યક્ત્વ(અપૌદ્ગલિક સમ્યક્ત્વ)ના લેટોમાં ગણ્યું છે. જ્યારે સમ્યક્ત્વમોહનીયનો રસોદય અને બાકીની છ પ્રકૃતિનો પ્રદેશોદય હોય ત્યારે ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વ પ્રકટ થાય. આ રીતે અપૌદ્ગલિક પણ ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વમાં નથી, માટે ક્ષાયોપશમિક કરતાં ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ શ્રેષ્ઠ ગણાય.

૧૯. પ્રશ્ન—કઈ અપેક્ષાએ ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ કરતાં ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વ શ્રેષ્ઠ ગણાય ?

ઉત્તર—જ્યારે ઔપશમિક સમ્યક્ત્વનો કાળ વધારેમાં વધારે અંતર્મુદૂર્ત પ્રમાણ જ કહ્યો છે. ત્યારે ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વનો ઉત્કૃષ્ટ કાળ સાધિક દસ સાગરોપમ પ્રમાણ જણાવ્યો છે. આ રીતે કાળની અપેક્ષાએ ઔપશમિક સમ્યક્ત્વની સ્થિતિ અદ્ય હોવાથી તે ક્ષાયોપશમિક કરતાં ઊતરતું ગણાય. આ બાબતમાં બીજું કારણ એ છે કે—ઔપશમિક સમ્યક્ષ્ટિ જીવ અંતર્મુદૂર્ત કાળ વીલ્યા બાદ મિથ્યાત્વે પલ્લુ બાય એટલે તે સમ્યક્ત્વનો ત્યાગ કરીને મિથ્યાક્રિયા ગને, આણું ક્ષાયોપશમિકમાં બનતું નથી માટે તેના કરતાં (ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ કરતાં) ક્ષાયોપશમિક શ્રેષ્ઠ ગણાય છે. આવા અનેક કારણને લઈને ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ કરતાં ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વ શ્રેષ્ઠ ગણાય છે. આ બાબતમાં અપેક્ષા તરફ ખાસ લક્ષ્ય રાખવું.

૨૦. પ્રશ્ન—શ્રી જૈનેન્દ્રશાસનમાં ઉત્કૃષ્ટ(સારામાં સારા) સંગ્રહકાર કોણ થઈ ગયા ?

ઉત્તર—જેમણે તત્ત્વાર્થસૂત્ર, જંબૂદ્વીપસમાસ, પ્રશમરતિ, પૂલપ્રકરણ, શ્રાવક-પ્રશસિ અને શૌભાગ્યાર વગેરે અપૂર્વ ગ્રંથો બનાવ્યા છે. તે પૂર્વધર શ્રી ઉમા-

સ્વાતિ વાયક મહારાજ શ્રી જૈનેન્દ્ર શાસનમાં ઉત્કૃષ્ટ સંપ્રદકાર થઈ ગયા, એમ શ્રી હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજે સિદ્ધહેમશબ્દાનુશાસનમાં જણાવેલા ઉત્કૃષ્ટોડનૂત્તેન ॥ ૨-૧-૩૧ ॥ ઉત્કૃષ્ટાર્થાદનૂપામ્યાં દ્વિતીયા સ્યાત્ ॥ અનુસિદ્ધસેનં કવયઃ । ઉમાસ્વાતિ સંગૃહીતારઃ ॥ આ સૂત્રના વિવરણ ઉપરથી બાણી શકાય છે. અહીં શરૂઆતમાં જણાવેલા ‘અનુસિદ્ધસેનં કવયઃ’ આ ઉદાહરણથી શ્રી સિદ્ધસેનદિવાકર ઉત્કૃષ્ટ કવિ થઈ ગયા છે એમ પણ બાણવાનું મળે છે.

૨૧. પ્રશ્ન—શ્રી મતિજ્ઞાનના એકાર્થક શબ્દો કયા કયા જણાવ્યા છે ?

ઉત્તર—૧ મતિ, ૨ સ્મૃતિ (સ્મરણ), ૩ સંજ્ઞા, ૪ ચિતા ૫ આલિનિબોધ આ પાંચ શબ્દો મતિજ્ઞાનના અર્થને જણાવે છે. માટે તે મતિ(જ્ઞાન)ના એકાર્થક શબ્દો કહેવાય છે. દરેક પદાર્થનું યથાર્થ સ્વરૂપ સમજવાને માટે ૧ તત્ત્વ, ૨ ભેદ અને ૩ પર્યાય આ ત્રણ સાધન છે. તેમાં પર્યાય એટલે એકાર્થક શબ્દોનું જ્ઞાન મેળવવું જોઈએ એમ કહ્યું છે. શ્રી-દેવવાચક મહારાજે જનાવેલ શ્રી નંદી-સૂત્રમાં તથા શ્રી જિનભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણ મહારાજે જનાવેલા શ્રી વિશેષાવશ્યક વિગેરે ગ્રંથોમાં મતિજ્ઞાનની જગ્યાએ ‘આમિણિવોદિયનાણં’ એમ પણ કહેલ છે. ત્યાં આલિનિબોધિક જ્ઞાનથી મતિજ્ઞાન સમજવું.

૨૨. પ્રશ્ન—નૈગમ નયના કેટલા ભેદ કહ્યા છે ?

ઉત્તર—નૈગમ નયના બે ભેદ કહ્યા છે તે આ પ્રમાણે—૧ દેશપરિણેષી અને ૨ સર્વપરિણેષી. એમ તત્ત્વાર્થમાં કહ્યું છે. ધીબ ગ્રંથોમાં ૧ સામાન્યગ્રાહી, ૨ વિશેષગ્રાહી આ રીતે પણ બે ભેદ જણાવ્યા છે.

૨૩. પ્રશ્ન—શબ્દ નયના કેટલા ભેદ કહ્યા છે ?

ઉત્તર—૧ સાંપ્રત, ૨ સમલિરૂઢ, ૩ એવંભૂત એમ ત્રણ ભેદ તત્ત્વાર્થના “ આચશબ્દૌ દ્વિવિભેદૌ ॥ ૧-૩૫ ॥ આ સૂત્રની વ્યાખ્યામાં શ્રી હરિભદ્રસૂરિ મહારાજે જણાવ્યા છે.

૨૪. પ્રશ્ન—ક્ષાયિકલાવના નવ ભેદ કયા કયા સમજવા ?

ઉત્તર—૧ કેવલજ્ઞાન, ૨ કેવલદર્શન, ૩ દાન, ૪ લાભ, ૫ લોગ, ૬ ઉપલોગ અને ૭ વીર્ય, ૮ ક્ષાયિકસમ્યક્ત્વ, ૯ ક્ષાયિકચારિત્ર. અહીં જ્ઞાનાવરણી આદિ કર્મોના ક્ષયથી કેવલજ્ઞાનાદિ જે નવ ગુણો પ્રકટ થાય છે તે ગુણો ક્ષાયિકલાવના ભેદ તરીકે સમજવા. જ્ઞાનાવરણીય કર્મોના ક્ષયથી કેવલજ્ઞાન પ્રકટે, દર્શનાવરણીય કર્મોના ક્ષયથી કેવલદર્શન પ્રકટે, મોહનીય કર્મોના ક્ષય થતાં ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ ગુણ તથા ક્ષાયિકચારિત્ર ગુણ પ્રકટે, અને અંતરાયકર્મોના ક્ષય થાય ત્યારે ક્ષાયિકદાનાદિ પાંચ લબ્ધિ પ્રકટ થાય.

વધો વિશ્વમાં “ જૈન ધર્મ પ્રકાશ.”

સુમસ-આચાર્યદિત પ્રભાત જેલું અરપણ વાતાવરણ જૈન જગતમાં જ્યારે જવાયું હતું ત્યારે “ જૈન ધર્મ પ્રકાશ ” નાના બાળ જેવા રૂપમાં પ્રકાશ પામ્યું. એ વાતને આજે ઓગણસાઠ વર્ષો વ્યતીત થયાં છે. એ સમય આવો હતો—જૈનસમાજમાં અત્યાર જેટલાં જ્ઞાનકિરણો ફેલાયાં ન હતાં. વંતિઓની સત્તાના અંતિમ દિવસો યુવરતા હતા. શાશુ-વૃદ્ધિની ઉણા પ્રગટતી હતી. જગતમાં અત્યાર જેટલો જડવાદ ફેલાયો ન હતો. વિજ્ઞાન પણ અખતરાની રચિતિમાં હતું. જગતનો અત્યારનો સહાસંત તે કાળે ચૌદ વર્ષના બાળરૂપે કોઈ અબળણી નિશાળમાં બાવિના પાઠ ભણતો હતો. આવા એ સંકુલ્લ કાળમાં શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ પાપા-પગલી માંડી. તેલું કંદ નાનું હતું, લખાણ પણ તે કાળને અનુરૂપ હતું, પણ તેનો મનોરથ-તેના કાર્યવાહકોનો મનોરથ મોટો હતો. આજે આપણું આ “ પ્રકાશ ” માસિક સાક્ષમાં વર્ષમાં પદાર્પણ કરે છે ત્યારે કોની છાતી નહોં ઉછળે ?

જૈન ધર્મ પ્રકાશ એવે ટાણે સાક્ષીમાં પ્રવેશે છે કે જે ટાણે જગતમાં સંહારનું ધોર તાંડવ ખેલાઈ રહ્યું છે. પિનાકપાણીનું વિશ્વવિનાશક તાંડવનૃસ ચાલે છે. કોઈને શાંતિ નથી. યુદ્ધના ઓળા સમગ્ર માનવજાતને સંતાપી રહ્યા છે. સંતજનો રાહુ-કેતુથી ગ્રસાય છે. યોગેર સૃષ્ટિ, ભૂખમરો, અતિગૃહિ, અનાગૃહિ સંભળાય છે એવા વિષમ ટાણે જૈન ધર્મ પ્રકાશ ૬૦ મા વર્ષમાં ધીમે પણ મક્કમપણે પગ ધરે છે. તેને શા માટે ખેદ હોય ? તેનું અત્યાર સુધીનું જીવન સાર્યક થયું છે. દેહ વિકર્યો છે. રસ-વાણીઓનો વિવિધ થાળ પીરસનાર વિદ્વાનો તેના આંશુમાં આવે છે. માનવને જરાવરચા લાવનાર કાળ, માસિકપત્રને તેટલી વયે વધુ જીવન બનાવે છે. તેથી રૂઝું શું ? તેણે પોતાનો રૌંધ્ય મહોત્સવ એક ચાણાક્યસમ સહાઅમાત્યના નેતૃત્વ નીચે ઉજવ્યો છે અને તેનું સ્મૃતિચિહ્ન ખાસ અંક પ્રકટાવ્યો છે તેણે પોતાનો સુવર્ણ મહોત્સવ એક ધાલણ મહાવિદ્વાનના પ્રમુખપદે ઉઠવી, સુવર્ણ સમ સ્વર્ણમહોત્સવ વિશેવાંક રત્ન કયોં છે. એક વર્ષ પછી હીરક મહોત્સવ ચાલ્યો આવે છે. વિધિની ઇચ્છા હશે તો એ પણ રંગે-ચંગે ઉજવાશે.

માસિકની સેવા, તેની જનની ‘ સજ્જા ’ ની વિવિધ સેવા, તેના કાર્યવાહકોની અખંડ ઉપસાહવાદ અને આત્મભોગ એ બધું આપણા અભિવાદનના અધિકારી નથી શું ?

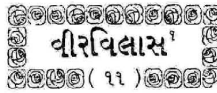
આજે તેની સાક્ષી વર્ષગાંઠને ટાણે અંતરના લાખ લાખ અભિનંદન સાથ એક જ મહેમંદા પ્રગટાવીએ કે—

વધો વિશ્વમાં જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

રાજપાલ મગનલાલ વહોરા

❦ (૯) ❦

સંસારમાહે એક સાર, બહી કંચન કામિની રે.૨

આ વાત ખરેખર સાચી છે, ખૂબ વિચાર કરતાં તદ્દન સાચી છે; પણ તેથી વધારે વિચાર કરતાં તદ્દન પાયા વગરની, સમજણ વગરની, અર્થવગરની અને અક્ષલ વગરની છે, વાત એમ છે કે—આ આખા સંસારની રચના ધન અને કુટુંબ પર બંધાયેલી છે. કંચનનો અર્થ સોનું થાય, એ સ્વચ્છ શબ્દ હોઈ તેમાં ધર, દુધાન, ઉધરાણી, રોટ, ઘરેણાં, માલ-મસાલા, ઢોરદાંખર સર્વનો—નવવિધ પરિગ્રહનો સમાવેશ થાય છે અને સંસારનું કારણ સ્ત્રી હોઈ કામિની શબ્દમાં સર્ગાસંબંધીનો—પરિવારનો સમાવેશ થાય છે અને સ્ત્રીની દૃષ્ટિએ તે શબ્દમાં પુરુષનો સમાવેશ થાય છે.

આખું પોતાનું જીવન તપાસવામાં આવે તો તેમાં સ્ત્રી અને ધન સર્વથી મહત્વનો ભાગ ભજવતાં દેખાશે. સ્ત્રીમાં આખા કુટુંબનો—પુત્રપુત્ર્યાદિપરિવારનો સમાવેશ કરીએ અને કંચનમાં વેપાર-ધંધા કે નોકરી વ્યવસાયનો સમાવેશ કરીએ તો લગભગ બ્યક્તિગત આખી સંસારરચનાનો તેમાં સમાવેશ થઈ જાય છે. આપણે જે માંડ માંડેલી છે અથવા જે માંડેલી માંડમાં આપણે ભાગ લઈ રહ્યા છીએ તેમાંથી આ ધન અને સ્ત્રીની રચના અને તેની સાથે જમાવેલ પડખેપડખેનાં વિભાગોને કે તેના વિરુદ્ધિલોચને બાદ કરીએ તો આપણી રચનામાં લગભગ કંઈ બાકી રહેતું નથી, આખી બાહ્ય લગભગ ખલાસ થઈ જાય છે અને આખો સંસાર પૂરો થઈ જાય છે.

આ વાત સાચી છે? આપણે માત્ર ધન અને ઐરી ખાતર જ જીવીએ છીએ? આપણે માત્ર કમાવાનાં યત્ર અને કુટુંબજીવનના એક મણક જ છીએ? આપણો આખો એક નોકરી કે ધંધા માટે અને કુટુંબના નાના વર્તુળના એક અંશ-અંગ તરીકેનો જ છે અને આપણે તેની આસપાસ ફેરવુંદડી ખાધા કરીએ છીએ એ વાત સાચી છે? ચોગ્ય છે? સચ્ચિ કેરે-કરાવે તેવી છે કે - ગરવિચાર્યો—વલ્લસમત્વે ખાલી પ્રવાહમાં જ પડી ગયા છીએ? આનો નિર્ણય અંતરને સવાલ પૂછવાથી વ્યક્તિગત તો જરૂર આવશે. માત્ર અંદર સવાલ પૂછવા અને વગરદબે સાચા જવાબ મળે તે નોંધવા, ત્યારે પ્રથમ સવાલ પૂછવો રહ્યો કે આપણે પોતે ધન અને કામિની ફરતાં ફેરા મારીએ છીએ કે નહિ?

આખા દિવસની પ્રવૃત્તિનું પૃથક્કરણ કરતાં જણાય છે કે—એમાં ધન મેળવવાના પ્રયત્નો જ હોય છે, એનાં વલખાં મરાતાં દેખાય છે, એ માટે અનેક ગોઠવણો, ગણતરીઓ, વ્યવસ્થાઓ અને પાટિયાં મંડાતાં દેખાય છે. કાંઈ સંતોષ કે શાંતિને એમાં રચાતી નથી.

૧. વીરવિલાસની શ્રેણીની આ સંખ્યા છે. દરેક લેખ સ્વતંત્ર હોઈ આગળના લેખના સંબંધ વગર પાછું વાંચી—સમજી શકાય તેમ છે.

૨. આર વ્રતની પૂજા પૈકી પાંચમા પરિગ્રહપરિમાણ વ્રતની છઠી ધૂપ પૂજની ત્રીજ ગાથાનો પૂર્વભાગ છે.

અને હોય તો ચાક ઉતારવા પૂરતું જ હોય છે. બાકી આખી રચનાનો બરાબર વિચાર કરીએ તો અહીંથી ધન કમાઈ કે ત્યાંથી પેદા કરી લઉં. આ રીતે ઇન્કમટેક્સ અચાનું કે પેલી રીત એકસેસ પ્રોફિટ ટેક્સમાંથી છટકું, છોકરાનાં નામ પર કરું કે કવિપત ભાગીદારીઓ ખડી કરું, સંયુક્ત કુટુંબી હોવા છતાં માની લીધેલ દેખાવની ક્ષારગતી કરું કે છૂટા પડવાનો દસ્તાવેજ બનાવું, લિમિટેડ કંપની કરું કે શેરમાં નાણાનું રોકાણ કરું, નાણાનું રોકાણ યરતુમાં કરું કે મિલ્કતમાં કરું, માલના મોડર્ન પરદેશ કરું કે મિલ્કતમાંથી સીધા માલ લઇ આવું, આવા આવા અનેક તર્કવિતર્ક ચાલે છે, ધન ખાતર અનેક કારસ્તાનો ધડાય છે, ખોટાં સાચાં નામાં મંડાય છે, દેખાવના દસ્તાવેજ થાય છે, ફેરમેસો આપવાની ના પડાય છે, શેકડથી વ્યવહાર થાય છે, અનેક રકમો હિસાબમાંથી છુપાવાય છે અને તે ઉપરાંત પારવગરના ઉધામા આખો વખત થયા કરે છે. દિવસે દોડાદોડી થાય છે અને રાત્રે ઊંઘ ઊડી જાય છે.

નોકરી હોય તો વધારે કેમ મેળવવો ? પ્રમાણિક કે અપ્રમાણિક રીતે આવક કેમ વધારવી ? ફાંટાદાર મજબૂવાળો શેઠ ઉપરી કે અમલદારની કૃપા કેમ મેળવવી વગેરે પ્રયત્નો ચાલે છે અને નોકરી કે ધંધો ન હોય તો તેને મેળવવા અનેક અરજી, લાગવગ, પક્ષા અને આંટા ખાવા પડે છે. આખા દિવસનો મોટો ભાગ આ રીતે ધનની આસપાસ ફેરા મારવામાં જાય છે, અને બાકીનો વખત ઘર માટે વસવાટ, રચના, છોકરા-છોકરીનાં વેવિશાળ, લગન, અભ્યાસ, જીવનશિથરતા અને મંદવાડની ચિંતામાં, સગાંસંબંધીના વ્યવહાર જાળવવામાં અને નજવી બાબતને મોટી માની હું પણ દુનિયામાં કાંઈક છું એવું બતાવવાની તમલામાં પસાર થાય છે. પછવાડેનો આ આખો વ્યવહાર ‘કામિની’ શબ્દમાં આવી જાય છે. ‘સ્ત્રી એટલે સંસાર’ એ ઊડી નજરે વિચારતાં બરાબર સાચી વાત જણાય છે.

આ રીતે ધન કમાવાનાં સ્વપ્નામાં, એને માટેના પ્રયત્ન કરવામાં, એ મળી જાય તો એને વધારવામાં, ન મળે તો કેમ મળે તેના વલખામાં, એકએ તેટલા મળી જાય તો તેમાં અનહદ વધારો કરવામાં અને ન વધારો કરનારા મૂખ, અવ્યવહાર કે અક્ષલ વગરના છે એવી મજબૂત માન્યતાના ડોળવમળમાં જીવન પસાર થાય છે અને બાકીનો વખત ધર કેમ ચલાવવું ? જોને કેમ ગણ કરવી ? તેને માટે કેટલાં ને કેવાં ઘરેણાં ધડાવવાં ? ઘરનાં ઘર કેવી રીતે બંધાવવાં ? સાત પેઢીમાં અક્ષલવાળો કોઇ છોકરો થયાર નથી એ માન્યતાએ કામ લેવામાં અને માનેલા વ્યવહાર ચલાવવામાં અને પોતાના જેવું કુળ લાગ્યે જ હશે એવા સરત વિચારોનો પ્રચાર કરવામાં જાય છે.

આ રીતે આખા સંસારમાં કંચન અને કામિનીને સારજૂત ગણી છે, ધન મળ્યું એટલે સર્વ મળ્યું એમ લાગે છે, ધનવાન બન્યા એટલે જીવનનો સાર પામ્યા એમ લાગે છે અને પછી તો એવા એવા વિચારો આવે છે કે જાણે હું હાથીના હોઠા પર બેઠું, ઉપરથી પૈસા ઊછાળું, નીચે લોકો તે લેવા દોડાદોડી કરે અને મારામારી કરે ! હું જાણે બેઠો બેઠો આ અંદર અંદરની લડત નિહાળું અને મારી જીતને કૃતકૃત્ય માનું. અથવા મારા છોકરા છોકરીને વ્યવહારમાં કે સગપણમાં ગોઠવાઈ જતાં બોધ મારી જીતને ધન્ય માનું.

આ રીતે જીવન પસાર થાય છે. એમાં કયાંથી આવ્યા ? શા માટે આવ્યા ? શું લાવ્યા ? કેમ લાવ્યા ? કેને મળે ? કેટલું મળે ? મળેલ કેટલું ટકે ? ક્યારે છોડવું ? પડશે ? એમાં સ્થાયી તત્ત્વ છે કે નહિ ? નથી તો ક્યાં છે ? એનો કાંઈ વિચાર જ આવતો નથી. કરમી દોકરને જનતાએ વખાણ્યો, ભાઈશ્રી મોઠા ધનપતિ થયા કે સારા ઘરની કન્યા પરણ્યા અને છોકરાં છેવાં થયાં, દુકાન બંધવહાર ખૂલ્યા ત્યાંથી કે મોટી અમલદારી મળી એટલે જીવનની સફળતા માની ધન્ય જીવન થઈ ગયું, કારકીર્દિ સફળ ગણાઈ અને કંકા વાગી ગયા ! આવી આવી માન્યતા પર આખો સંસાર મંડાણુ છે.

એમાં એ સંસાર સફળતાની માન્યતામાં ક્યાં જૂલ થઈ છે, કેટલી ખોટી ગણતરી કરી છે, કેવા અસ્થિર પાયા પર આખી દુનિયારત ઘણી દીધી છે, એ ગંજીપનાં પાનાતું ઘર ક્યારે વીખરાઈ જશે, એ જવારે ભાંગીને ભુકો થશે ત્યારે કેવો દયવાટ થશે અને મોટી અકલ આવશે ત્યારે તો શરીર કબજામાં નહિ હોય, મગજ જવાબ આપતું નહિ હોય અને ઘરનો જીંયરો હું ગરે લાગતો હશે અને પાદર પરદેશ જોઈતું દૂર લાગતું હશે એ વાતનો ખ્યાલ રહેતો નથી. આવી રીતે ધન અને કામિનીને સારજીત માનવાની અતિ વિચિત્ર રખેલના કરતો આખો સંસાર ચાલી રહ્યો છે. એમાં સમજી કે અણસમજી, ડાહ્યા કે થેલા, નાના કે મોટા, સ્ત્રી કે પુરુષ સર્વ લગભગ એક લાકડીએ ઢંકાયા જાય છે અને એમાંથી જીંયા આવવાના કે તરી કાઢે આવવાના માર્ગ પર પશુ આવતા નથી અને કોઈ તેમાંથી ઉપર આવવા મથે કે બહાર નીકળવા પ્રયાસ કરે તો તેને અપ્યવહાર, ભંગડજીત, ગાડો, વિકળ કે મૂર્ખ કહે છે. આવી રચના ચાલી રહી છે અને તે આપણી વચ્ચે, આપણામાં અને આપણી ફરતી દેખાય છે એમ ખંડિત કવિ શ્રી વીરવિજયજી કહે છે.

હેવટે બે દાખલા નજીવા પણ સાચા છે તે વિચારીએ. બહારથી આવતાં સમાચાર મળે કે છોકરો મોટરની અડફેટમાં આવી ગયો છે, પગ હાથ ભાંગી ગયા છે, બચે તેમ નથી, હોસ્પિટલે લઈ ગયા છે. સમાચાર સાંભળતાં હોશકોશ જીડી જાય છે, અનેક કુશંકાની પરંપરા થાય છે, ટેકરી કરી હોસ્પિટલ જવાની તૈયારી થાય છે ત્યાં બીજો માણસ આવી કહે છે કે-ભાઈ ! એ તો પાડોશીનો છોકરો, એને બહુ વાગ્યું છે, બચે તેમ નથી. ‘હાશ ! હીક થયું !’ આ દશા છે. ટેકરીમાં જવાનું તુરત માંડી વાળવામાં આવે છે.

મોટી ભયંકર આગ લાગી છે. પોતે દુકાનથી દૂર રહે છે. અગાશીમાં ચડી જોતાં ‘આગ દુકાન નજીક હોવાનું અતુમાન થાય છે. ચોપડા કાઢવા અને બંધાવાળા સાથે બંદોબસ્ત કરવા માણસોની દોડાદોડી અને પોતાનું એપાકળાપણું તુરત જ વધી જાય છે. ખૂબી બખર પડે છે કે એ આગ બબ્બરમાં નથી, બંદર પરના ગોડાઉનમાં છે એટલે શાંત થઈ જાય છે. આવા પ્રસંગે કંચન અને કામિની(ધન અને કુટુંબ)ને કેવા સારજીત માન્યા છે તેનું પારખું થાય છે, અને તે પણ પોતાનાં કંચન કામિનીના અને નહિ કે પારકાની વસ્તુ કે સંબંધીએને અંગે. આ રીતે સંસારમાં કંચન અને કામિનીને સારજીત ગણી છે.

મોક્ષિક

શ્રી તત્ત્વાર્થસૂત્રમ-સાનુવાદમ્ ।

પ્રણોડધ્યાયઃ

સૂત્રધાર—વાચકવર શ્રી ઉમાસ્વામિ ગણિ

અનુવાદકાર—મુનિ શ્રી રામવિજયજી

આસ્ત્રવતું સ્વરૂપ તથા ભેદો—

સૂત્ર—(૧) કાયવાચ્છનઃકર્મ યોગઃ ॥ (૨) સ આસ્ત્રવઃ ॥
 (૩) શુભઃ પુણ્યસ્ય ॥ (૪) અશુભઃ પાપસ્ય ॥ (૫) સકલાયાકલાયયોઃ
 સાંપરાયિકૈર્યાપયયોઃ ॥ (૬) અવ્રતકલાયેન્દ્રિયક્રિયાઃ પંચચતુઃપંચપંચવિ-
 યાતિસંરૂપાઃ પૂર્વસ્ય ભેદાઃ ॥ (૭) તીવ્રમન્દજ્ઞાતાજ્ઞાતમાવગીર્યાધિકરણ-
 વિશેષેભ્યસ્તદ્વિશેષઃ ॥

કાય વચ્ચન મનથક્રી જે, કર્મ તે યોગ જ કહું;
 તે જ આસ્ત્રવ સૂત્રપાઠે, સમજીને હું સદ્દહું;
 પુણ્યનો આસ્ત્રવ જે છે, શુભ તેને વર્ણવ્યો;
 પાપનો આસ્ત્રવ જે છે, અશુભ પાઠે પાઠવ્યો. ૧

સકલાથી અકલાથી, આસ્ત્રવો એ સૂત્રમાં;
 સાંપરાયિક પ્રથમ ભેદે, ઈર્ષ્યાપાદિક ભિન્ન ભેદમાં;
 પ્રથમ ભેદે એક આછા, આલીશ પ્રતિભેદો કહી;
 સંખ્યાધક્રી ગણના કરું છું, સુણબે સ્થિરતા ગ્રહી. ૨

અમતતણુ છે પાંચ ભેદો, ચાર ભેદ કલાયના;
 ઇન્દ્રિય છે વળી પંચ ભેદે, પરચીશ વળી ક્રિયાતણુ;
 તીવ્રભાવે મંદભાવે, જ્ઞાત ને અજ્ઞાતતા;
 વીર્ય ને અધિકરણુ ધરતાં, કર્મબંધ વિશેષતા. ૩

જીવ અને અજીવ એ બન્ને અધિકરણુના ભેદ પ્રભેદો—

સૂત્ર—(૮) અધિકરણં જીવાજીવાં ॥ (૯) આઘં સંરંભસમારંભારંભ-
 યોગકૃતકારિતાનુમતકલાયવિશેષૈસ્ત્રિસ્ત્રિશ્ચતુશ્ચૈકશઃ ॥ (૧૦) નિર્વર્તના-
 નિક્ષેપસંયોગનિર્સર્ગા દ્વિચતુર્દ્વિત્રિભેદાઃ પરમ્ ॥

અધિકરણુના ભેદ એ છે, જીવ ને અજીવથી;
 પ્રથમ જીવ અધિકરણુ સમજો, અષ્ટોત્તરશત ભેદથી;
 તેહની રીત હવે વહતાં, સુણબે ભાવિ એકમના;
 સૂત્ર નવમે તેહ ગણના, કરી ધારો ભવિજના. ૪

સંરંભ ને સમારંભ બીજો, આરંભ ત્રીજો કહું સુદા;
મન યોગ વચન કાયયોગે, ગણતાં લેદ નવ તદા;
કૃત કારિત અનુમતિથી, થાય સત્તાવીશ ખરા;
કષાય ચારથી એક શત ચાંદ, લેદ કહે છે શ્રુતધરા. ૫
વળી અજીવ અધિકરણકરા, ચાર લેદો બાણવા;
પ્રતિલેદ બે ને ચારથી, વળી લેદ બે ત્રણ માનવા;
નિર્વર્તના છે લેદ બેથી, નિલેપ થાયે ચારથી;
સંયોગના બે લેદ સાધી, નિસર્ગ ત્રણ વિચારથી. ૬

જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, વેદનીય અને મોહનીય એ ચાર કર્મોનાં આસવો—

સૂત્ર—(૧૧) તત્પ્રદોષનિહ્વમાત્સર્યાન્તરાયાસાદનોપષાતા જ્ઞાનદર્શ-
નાવરણયોઃ ॥ (૧૨) દુઃસ્વશોકતાપાક્રન્દનવધપરિદેવનાન્યાત્મપરો મય-
સ્થાન્યસદ્દેહસ્ય ॥ (૧૩) ભૂતવ્રત્યનુકમ્પાદાનં સરાગસંયમાદિયોગઃ
ક્ષાન્તિઃ શૌચમિતિ સદ્દેહસ્ય ॥ (૧૪) કેવલિશ્રુતસંઘધર્મેદેવાવર્ણવાદો
દર્શનમોહસ્ય ॥ (૧૫) કષાયોદયાત્તીત્રાત્મપરિણામશ્ચારિત્રમોહસ્ય ॥

દોષ નિહ્વ કરે ઈર્ષ્યા, અંતરાય આશાતના;
ઉપષાત કરતાં કર્મ બાંધે, જીવ જ્ઞાનાવરણના;
બીજી દર્શનાવરણ કર્મ, એમ બાંધે જીવ સદ
કર્મ ત્રીજી કેમ બાંધે, સુણબે ભવિ સર્વદા. ૭
દુઃખ શોક વળી તાપ ધરતાં, આક્રન્દ વધ કરતાં સુદા;
પરિદેવન કરતાં અન્યને વળી, આત્મ ઉભયે તે સદા;
કર્મ અશાતા વેદનીયને, બાંધતાં જીવો ધણા;
તેહથી વિપરીત ભાવે, બાંધે શાતા ભવિજના. ૮
જીવદયા વળી મન જ ધરતાં, દાન ધર્મે સ્થિર રહે;
સરાગ સંયમ આદિ યોગે, ક્ષમાશુચિ વળી લેહે;
કર્મ શાતાવેદનીયને બાંધતા એમ ભવિજના;
મોહનીય વળી કેમ બાંધે, સુણબે હવે એકમના. ૯
કેવલી શ્રુત સંઘ ધર્મ, દેવની નિંદા કરે;
દર્શનમોહનીય કર્મ બાંધે, ભવવિટળન વિસ્તરે;
કષાય ઉદય તીવ્રભાવે, ચારિત્ર મોહ જ બાંધતાં;
સર્વશિરોમણિ મોહ કર્મે, ભવ દુઃખો વિસ્તારતા. ૧૦

આયુષ્ય તથા નામકર્મોનાં આસવો—

સૂત્ર—(૧૬) વહ્નારંભપરિગ્રહત્વં ચ નારક્સ્યાયુષઃ ॥ (૧૭) માયા

તૈર્યગ્યોનસ્ય ॥ (૧૮) અલપારંભપરિગ્રહત્વં સ્વભાવમાર્દવાર્જવં ચ માનુષસ્ય ॥
 (૧૯) નિઃશીલવ્રતત્વં ચ સર્વેષામ્ ॥ (૨૦) સરાગસંયમસંયમાસંયમાકા-
 મનિર્જરાલાલતપાંસિ દેવસ્ય ॥ (૨૧) યોગવક્રતા વિસંવાદનં ચાશુભસ્ય
 નામ્નઃ ॥ (૨૨) વિપરીતં શુભસ્ય ॥

બહુઆરંભી પરિગ્રહેને, અહણ કરતાં કર્મથી;
 નરકગતિનું આશુ બાંધે, શાસ્ત્ર સમન્ને મર્મથી;
 કપટ ભાવે આશુ બાંધે, ગતિ તિર્થેચ બાતનું;
 માનવતણું વળી આશુ બાંધે, કહું છું ભલી ભાતનું. ૧૧
 આરંભ પરિગ્રહ અદ્ય ધરતાં, માર્દવ ને આર્દવતા;
 માનવતણું જીવ આશુ બાંધે, સુણે મન ધરી એકતા;
 શીલ રહિતથી સર્વ આશુ, બાંધતાં જીવ સર્વદા;
 દેવનું કેમ આશુ બાંધે, કહું છું સુણને સુદા. ૧૨
 સરાગ સંયમ દેશવિરતિ, અકામ નિર્જર ભાવના;
 બાલતપસ્વી કષ્ટ કરતાં, આશુ બાંધે દેવના;
 વક્રતા ધરે યોગની વળી, વિસંવાદો ધારતાં;
 નામકર્મ અશુભ બાંધે, વિપરીતે શુભ બાંધતાં. ૧૩

તીર્થ કરનામકર્મનાં આસેવો—

સૂત્ર—(૨૨) દર્શનવિશુદ્ધિર્વિનયસંપન્નતા શીલવ્રતેષ્વનતિચારોઽમીક્ષ્ય
 જ્ઞાનોપયોગસંવેગૌ શક્તિસ્ત્યાગતપસી સંઘસાધુસમાધિવૈયાવૃત્યકરણમર્હદાચાર્ય-
 વહુશ્રુતપ્રવચનમક્તિરાવર્યકાપરિહાણિર્માર્ગપ્રભાવના પ્રવચનવત્સલત્વમિતિ તીર્થ-
 કૃત્ત્વસ્ય ॥

દર્શનવિશુદ્ધિ વિનય સાથે, અનતિચારી શીલધરા;
 જ્ઞાન સંવેગ નિત્ય ધરતાં, દાન તપ ધરતાં નરા;
 સંઘ સાધુતણી સમાધિ, નહિ વૈયાવૃત્ય છોડતાં;
 અરિહંત સૂરિ બહુશ્રુતોની, ભક્તિ પ્રવચન રાખતા. ૧૪
 અવશ્ય કરણી ષટ્ પ્રકારી, નિરંતર ધરતાં જના;
 સુક્તિમાર્ગ પ્રકાશભાવે, આદર શાસનતણા;
 જિનનામકર્મ સરસ ધર્મ, પુણ્યની ઉત્કૃષ્ટતા;
 જીવ બાંધે ઉદય આવે, પદ તીર્થ કર સાધતા. ૧૫

ગોત્ર અને અંતરાય કર્મનાં આસેવો—

સૂત્ર—(૨૪) પરાત્મનિન્દાપ્રસંગે સદસદ્ગુણાચ્છાદનોદ્ઘાવને ચ નીચૈર્ગોત્ર-

સ્ય ॥ (૨૫) તદ્વિપર્યયો નીચૈર્વૃત્ત્યનુત્સેકૌ ચોત્તરસ્ય ॥ (૨૬) વિવ્રકરણ-
મન્તરાયસ્ય ॥

પરની નિન્દા આત્મજ્ઞાધા, પર સફ્તુણુને ઢાંકતા;
શુભો નહિ પોતાપણામાં, તેહ નિત્ય પ્રકાશતા;
નીચ ગોત્ર બાધે અશુભ ભાવે, જીવ બહુવિધ ભાતના;
નીચ ગોત્રબંધન છોડવા વળી, ચત્ન કરી ભદ્રી ભાતના. ૧૬
એહથી વિપરીત ભાવે, નમ્રતા ધરતા સદા;
અભિમાન તજતાં ગોત્ર બાંધે, જિંચના ભવિ જીવ સદા;
દાન લાભ જ ભોગોપભોગે, તીર્થશુભની વિવ્રતા;
કરતાં થકા અંતરાય બાંધે, મુખો મન કરી એકતા. ૧૭

इति संग्रहकार-वाचकप्रवर-श्रीमदुमास्वातिविरचिततत्त्वार्थसूत्रे शास्त्रविशारद-
कविरत्नाचार्य-श्रीमद्विजयामृतसूरीश्वरपादपद्मपरागस्वादरागपट्टपदमुनि-
रामविजयविरचितगुर्जरभाषानुवादसंकलितः षष्ठोऽध्यायः ॥

—>५६<—

પૌષધ વ્રતનાં ૮૦ ભાંગા

પૌષધના ચાર પ્રકાર છે:—

૧ આહાર પોષક, ૨ શરીરસંસ્કાર પોષક, ૩ ધ્રુવચર્ચ પોષક, ૪ અન્યાપાર પોષક. એ ચાર પ્રકારના પ્રથમ દેશથી અને સર્વથી એમ અસંયોગી આઠ ભાંગા થાય છે. તે એકેક હોવાથી તેને સંયોગી કહેવાતા નથી.

એ ચાર પ્રકારના દ્વિસંયોગી ૨૪ ભાંગા થાય છે, તે આ પ્રમાણે—(આ ભાંગામાં એકેક હોય ત્યાં દેશથી સમજવું ને ભગડો હોય ત્યાં સર્વથી સમજવું)

પ્રથમ પ્રકારના પૌષધના બીજ પ્રકારના પૌષધ સાથે ૪ ભાંગા થાય.

૧-૧ ૧-૨ ૨-૧ ૨-૨

પ્રથમ પ્રકારના પૌષધના ત્રીજા પ્રકાર સાથે ૪ ભાંગા થાય.

૧-૧ ૧-૨ ૨-૧ ૨-૨

એ જ પ્રમાણે ચોથા પ્રકાર સાથે ૪ ભાંગા સમજવા

બીજા પ્રકારના પૌષધના ત્રીજા પ્રકાર સાથે ૪ ભાંગા થાય.

બીજા પ્રકારના પૌષધના ચોથા પ્રકાર સાથે ૪ ભાંગા થાય.

ત્રીજા પ્રકારના પૌષધના ચોથા પ્રકાર સાથે ૪ ભાંગા થાય.

આ પ્રમાણે દ્વિસંયોગી ૨૪ ભાંગા થાય છે.

અંક ૧ લો]	જીવના આઠ પ્રકાર	૧૭
------------	-----------------	----

હવે ત્રિકસંયોગી ૩૨ ભાંગા થાય છે, તે આ પ્રમાણે:—

આહાર શરીરસત્કાર પ્રત્યયર્થ.

૧	૧	૧	આ પ્રમાણે પહેલા, બીજા ને ચોથા સાથે ૮
૧	૧	૨	એ જ પ્રમાણે પહેલા, ત્રીજા અને ચોથા સાથે ૮
૧	૨	૧	એ જ પ્રમાણે બીજા, ત્રીજા ને ચોથા સાથે ૮
૧	૨	૨	એમ ત્રિકસંયોગી ૩૨ ભાંગા બન્યુવા.
૨	૧	૧	
૨	૧	૨	
૨	૨	૧	
૨	૨	૨	

હવે ચતુઃસંયોગી ૧૬ ભાંગા થાય છે તે આ પ્રમાણે—

૧	૧	૧	૧	આ જ પ્રમાણે પહેલા ભાંગામાં બગડો મૂકીને આઠ
૧	૧	૧	૨	ભાંગા કરવા એટલે કુલ ૧૬ ભાંગા થશે. એમ
૧	૧	૨	૧	અસંયોગી (સ્વાભાવિક) ૮, દ્વિકસંયોગી ૨૪, ત્રિકસંયોગી
૧	૧	૨	૨	૩૨ ને ચતુઃસંયોગી ૧૬ મળી ને કુલ ૮૦ ભાંગા થાય છે.
૧	૨	૧	૧	તેમાંથી વર્તમાનમાં માત્ર ચતુઃસંયોગી ૧૫ માં ભાંગો
૧	૨	૧	૨	૧-૨-૨-૨ અને ૧૬ માં ભાંગો ૨-૨-૨-૨ એ એ જ
૧	૨	૨	૨	પ્રચલિત છે. એટલે ૧૫ માં ભાંગામાં એક આહાર

પોસહ દેશથી જેમાં એકાસણું કરાય છે અને બીજા ત્રણ ભાંગા સર્વથી હોય છે. અને ૧૬ માં ભાંગામાં ચારે પ્રકારના પોસહ સર્વથી હોય છે એટલે તેમાં ઉપવાસ જ કરાય છે. આ સિવાયના ૭૮ ભાંગા માત્ર બન્યુવા માટે જ છે; પ્રવૃત્તિમાં નથી.

કુંવરજી

જીવના આઠ પ્રકાર,

૧	ન બાણે	ન આદરે	ન પાળે	સંસારી જીવ
૨	ન બાણે	ન આદરે	પાળે	અજ્ઞાન તપસ્વી
૩	ન બાણે	આદરે	ન પાળે	પાસથ્યા
૪	ન બાણે	આદરે	પાળે	અગીતાર્થ
૫	બાણે	ન આદરે	ન પાળે	ત્રેણિકાદિ અવિરતિ
૬	બાણે	ન આદરે	પાળે	અનુત્તરવાસી દેવો
૭	બાણે	આદરે	ન પાળે	સંવિજ્ઞપક્ષી
૮	બાણે	આદરે	પાળે	મહામતધારી

પ્રથમના ચારમાં સમ્યગ્જ્ઞાનાભાવ, ત્યારપછીના ત્રણમાં સમ્યગ્ અહંજી અથવા સમ્યગ્ પાલનાભાવ, આદ્યના સાતે ભંગમાં વર્તે તો જીવ અવિરતિ અને આઠમા ભંગમાં વર્તે તો દેશમતધારી અથવા સર્વવિરતિ.

કુંવરજી

પ્રશ્નોત્તર

(પ્રશ્નકાર:—માસ્તર અંબાલાલ ચુનીલાલ-ઉમતા)

પ્રશ્ન ૧—શિખર ઉપરથી ઉતારી લીધેલા ધ્વજદંડનું શું કરવું ?

ઉત્તર—મૂંછી છાંડવા અથવા દેરાસરના કામમાં લેવા.

પ્રશ્ન ૨—દેરાસરના શિખર ઉપર કાગડો માળો નાખે તો શું કરવું ?

ઉત્તર—માળો ન નાખે તેવી ચીવટ રાખવી અને તેમાં વહેમ ન રાખવો.

પ્રશ્ન ૩—પૂબરી અશુદ્ધ વસ્ત્રે ગભારામાં જઈ શકે ?

ઉત્તર—ન જઈ શકે. ચોખ્ખાં વસ્ત્ર પહેરીને જ જઈ શકે.

પ્રશ્ન ૪—દેરાસરમાં કે ઉપર નગ્ન પૂતળાં હોય તો શું કરવું ?

ઉત્તર—કાઢી નાખવાં. વહેમ ન રાખવો. કાઢવાથી લાભ સમજવો.

પ્રશ્ન ૫—દેરાસરમાં ગોળ નૈવેદ્ય તરીકે ધરાય ?

ઉત્તર—ન ધરાય. તેવી પ્રવૃત્તિ નથી.

પ્રશ્ન ૬—પૂબરીને દેવદ્રવ્યમાંથી પગાર અપાય ?

ઉત્તર—જૈન ન હોય તો બીજા સાધનને અભાવે આપી શકાય.

પ્રશ્ન ૭—દેવદ્રવ્યમાંથી વાળાકુંચી, અંગલુંછણા વિગેરે ઉપગરણો રખાય ?

ઉત્તર—એમાં વિરોધ જણાતો નથી.

પ્રશ્ન ૮—જ્ઞાનદ્રવ્યથી ભરાવેલા ચંદરવા પુંડીઆ ગુરુની પાછળ બંધાય ?

ઉત્તર—બાંધવાની પ્રવૃત્તિ છે, વિરોધ જણાતો નથી.

પ્રશ્ન ૯—નવકારવાળીના કેટલા પારા ફરતા ગોઠવવા અને કેટલા મેરુમાં ગોઠવવા ?

ઉત્તર—કેટલાક ૧૦૮ પારા ફરતા ગોઠવે છે તેમજ કેટલાક ૧૦૫ પારા ફરતા ગોઠવી મેરુમાં ૩ ગોઠવે છે. બંને પ્રકાર ચાલે છે.

પ્રશ્ન ૧૦—બહારગામથી આવેલ માણસનું આપણે ઘરે મરણ થાય તો તેનું સૂતક કેટલું ગણવું ? **ઉત્તર**—તે ઘરવાળાએ ૨૪ પહોરનું ગણવું.

પ્રશ્ન ૧૧—ચોપચીની અણાહારી છે ? **ઉત્તર**—અણાહારીમાં ગણેલ છે.

પ્રશ્ન ૧૨—ઔવિહાર ઉપવાસવાળા દિવસે ચોપચીની વાપરી શકે ?

ઉત્તર—અણાહારી વસ્તુ પછી ખાસ કારણે જ વાપરી શકાય. હોંશે કે સ્વાદે ન વપરાય.

પ્રશ્ન ૧૩—આંબેલમાં પૌવા, મમરા, મકાઈ, સુકવેલ પોંખ વાપરી શકાય ?

ઉત્તર—ન વપરાય. શું શું વપરાય તે અનુભવીને પૂછવું.

❧ (૧૮) ❧

અંક ૧ લો]

પ્રશ્નોત્તર

૧૯

પ્રશ્ન ૧૪—પચ્ચખખાણુ ભાષ્યમાં પોરિસીના ઉ આગર કહ્યા છે તે બરાબર છે ?

ઉત્તર—પોરિસીના છ કહ્યા છે. પુરિમદ્દના. ઉ કહ્યા છે.

પ્રશ્ન ૧૫—ચુરુદ્રવ્ય કોને કહીએ ?

ઉત્તર—ચુરુની ભકિતમાં વાપરવાનું દ્રવ્ય તે ચુરુદ્રવ્ય સમજવું.

પ્રશ્ન ૧૬—ઘરની આબુખાબુમાં પ્રસૂતિ થઇ હોય તો સૂતક આવે ?

ઉત્તર—આબુખાબુનું સૂતક ન આવે, પણ એમાં વિવેક વાપરવો જોઈએ.

પ્રશ્ન ૧૭—જે ઘરમાં મૃત્યુ થયું હોય તે ઘરમાં સામાયિક પ્રતિક્રમણ કરી શકાય ? ઉત્તર—મૌનપણે કરી શકાય.

પ્રશ્ન ૧૮—મૃત્યુવાળા ઘરમાં જન્મનારને કેટલા દિવસનું સૂતક લાગે ?

ઉત્તર—જન્મનાર તેમજ સૂનારને ૧૧ દિવસનું લાગે.

પ્રશ્ન ૧૯—સગેાત્રીને કેટલા દિવસનું સૂતક લાગે ?

ઉત્તર—ત્રણ દિવસનું લાગે ?

પ્રશ્ન ૨૦—કેટલી પેઢી સુધી જન્મમરણનું સૂતક લાગે ?

ઉત્તર—પેઢીની સંખ્યા બાણી નથી.

પ્રશ્ન ૨૧—મૃત્યુવાળા ઘરે લોકિકે આવનાર તથા જન્મનારને કેટલું સૂતક લાગે ?

ઉત્તર—એમાં સૂતકનો સંભવ જણાતો નથી.

પ્રશ્ન ૨૨—મરનારના ઘર સિવાય બીજા કુટુંબીઓને ઘરેથી સાધુ સાધ્વી કેટલા દિવસે આહાર લઈ શકે ? ઉત્તર—જ્યાં જેવી પ્રવૃત્તિ હોય ત્યાં તેમ વર્તવું.

પ્રશ્ન ૨૩—સ્મશાને જનાર અને સૂતકવાળા નવકારવાળી કે ટીપ ગણી શકે ?

ઉત્તર—મૌનપણે ગણી શકે.

પ્રશ્ન ૨૪—સુવાળા અથવા સૂતક જોનારે કાઢવા જ જોઈએ કે લોકરૂઢી છે ?

ઉત્તર—લોકરૂઢી છે, પણ તેને અનુસરવું.

કુવરજી

(૨)

(પ્રકાર—રાજમલ ભાંડારી-આગર)

પ્રશ્ન ૧—નવકારવાળી ગણતાં હાથમાંથી પડી બાય તો શું કરવું ?

ઉત્તર—એક નવકારવાળી બાધાપારાની ગણવી.

પ્રશ્ન ૨—નવકારવાળી ગણતાં મેરુતું ઉઠ્ઠું ઘન કરવું નહીં એમ કહેલ છે તો તેમ કરવાથી અવળીસવળી કહેવાતી નથી ?

ઉત્તર—મેરુતું ઉઠ્ઠું ઘન ન કરવાથી અવળીસવળી ગણાતી નથી. એનું નામ જ સવળી છે.

પ્રશ્ન ૩—પ્રતિક્રમણ કરતાં ચરવળો કે મુહુર્ત પડી જાય અથવા પ્રતિક્રમણ કરનાર પડી જાય તો શું કરવું ?

ઉત્તર—ઇરિયાવહી પરિહ્રમવા.

પ્રશ્ન ૪—પૌષધ કરનાર પાસે ચરવળો કે કામળી ન હોય તો પૌષધ કરી શકાય ?

ઉત્તર—ન કરી શકાય. દેશાવગાસિક કરી શકાય.

પ્રશ્ન ૫—પૌષધ કરવાની ઇચ્છાવાળા વધારે હોય અને ચરવળા વિગેરે સાધન ન હોય તો શું કરવું ?

ઉત્તર—પ્રથમથી સાધન મેળવવાની તજવીજ કરવી. ચરવળા ન મળે તો પૌષધ ન થાય, દેશાવગાસિક કરવા પડે.

પ્રશ્ન ૬—પર્યુષણની અઘૂર્ણ શાશ્વતી છે કે કેમ ?

ઉત્તર—શાશ્વતી નથી, પરંતુ પ્રથમ તથા ચરમ જિનના શ્રાસનમાં પર્યુષણ કરવાનો કલ્પસુબોધિકામાં ઉલ્લેખ છે.

પ્રશ્ન ૭—પ્રથમ તીર્થકરના વખતમાં પર્યુષણ થતી હોય ને કલ્પસૂત્ર વંચાતું હોય તો શુદ્ધિ ૧ મે જન્મ કોનો વંચાય ?

ઉત્તર—કલ્પસૂત્ર વંચાય, પરંતુ તેની રચના બુદ્ધા પ્રકારની સમજાવી અને તેમાં જન્મ તો ઋષભદેવનો જ વંચાય. તેમાં ચરિત્ર ઋષભદેવ આસન્નઉપગારીનું વિસ્તૃત હોય અને કલ્પ શબ્દે મુનિનો આચાર બતાવેલ હોય.

પ્રશ્ન ૮—સંવત્સરી ભાદ્રપદ શુદ્ધિ ૫ ની હતી તે શુદ્ધિ ૪ ની શા માટે કરી ? અને તેવો ફેરફાર આચાર્ય કરી શકે ?

ઉત્તર—તેનું કારણ કલ્પસુબોધિકામાં કહેલ છે અને તેવો ફેરફાર આચાર્ય કરી શકે તેવી શાસ્ત્રાજ્ઞા છે.

પ્રશ્ન ૯—પાક્ષિકાદિ પ્રતિક્રમણમાં અજિતશાંતિ સ્તવન ન આવડતું હોય ને વાંચીને કહેવાનો વખત ન હોય તો તેને બદલે બીજા સ્તવનો કહી શકાય ?

ઉત્તર—બનતા સુધી તો તે જ કહેવું જોઈએ. કોઈને આવડતું ન હોય તો વહેલું બેસવું જોઈએ જેથી વાંચીને કહેવાય. તેને બદલે બીજા સ્તવનો ન કહેવાય.

પ્રશ્ન ૧૦—અજિતશાંતિ સ્તવનના કરતાં નંદિષેણ મહાવીરસ્વામીના વખતમાં થયેલા બાણવા કે નેમિનાથના વખતમાં થયેલા બાણવા ?

ઉત્તર—નેમિનાથજીના સમયના નંદિષેણ મુનિ બાણવા, જોમ સ્મરણમાં છે.

પ્રશ્ન ૧૧—પાક્ષિકાદિ પ્રતિક્રમણમાં કહેવાતા સકલાહર્ત, સકળતીર્થ, ભરહેસરની સજ્જાય, લઘુશાંતિ, બૃહત્શાંતિ વિગેરે મહાવીરસ્વામીના નિર્વાણબાદ બનેલા છે તો તેમના વખતમાં અને ત્યારપછી આ સૂત્રો નહોતા બનેલા ત્યારે શું કહેવાતું હશે ?

અંક ૧ લો]

જૈન ધર્મ પ્રકાશ ચિરાયુ હોવે

૨૧

ઉત્તર—તે વખતમાં આચાર્યોદિકે કરેલા સ્તોત્રાદિ કહેવાતાં હશે. તેના નામ તથા કર્તાનાં નામ બાણવામાં નથી.

પ્રશ્ન ૧૨—પૃથ્વીબુધમાં કતલબાનું બંધ રખાવવાના સંબંધમાં કેટલાક બાઈઓ વાંધો ઉઠાવે છે તે બરાબર છે ?

ઉત્તર—બરાબર નથી. આપણે તો દયાળુપણાથી તે કાર્ય કરવાયોગ્ય છે. તેને આપેલ પૈસાનો તે શું ઉપયોગ કરશે તે આપણે જોવાનું નથી. એમ જોવાય તો અનેક બાબતોમાં વાંધો આવશે.

પ્રશ્ન ૧૩—અત્યારે વંચાતા કદંપસૂત્રમાં મહાવીરચરિત્ર વિસ્તારથી છે, ખીબા પ્રભુતા ચરિત્રો સંક્ષેપમાં છે તેનું કારણ શું ? તેના કર્તા કેાણુ છે ?

ઉત્તર—શ્રીદશાશ્રૂતસ્કંધમાંથી એ ઉદ્ભવે છે. તેના મૂળના કર્તા શ્રી ભદ્રબાહુ-સ્વામી છે. ટીકાના કર્તા બુદ્ધા બુદ્ધા છે. મૂળ પ્રમાણે ટીકા કરેલ છે. કુંવરજી

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ ચિરાયુ હોવે ।

(હરિગીત)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ સે મિથ્યાત્વ કા સર્વનાશ હો ।

જૈન કે ફિર સત્ય તત્ત્વ કા વિશ્વમાંહી વિકાશ હો ॥ ૧ ॥

ન રહે મિથ્યા તત્ત્વ જિસ સે પ્રગટ મિથ્યા જોશ હો ।

ધર્મ કે તત્ત્વો સે હી પરિપૂર્ણ લોકાકાશ હો ॥ ૨ ॥

રહકર સદા સુસંપ સે પ્રભુ વીર પથ અનુગામી બને ।

મહાવીર શાસન પાય કર કૃતકૃત્ય જીવન કો કરે ॥ ૩ ॥

પ્રભુ વીર કા નિર્વાણ કેવલજ્ઞાન ગૌતમસ્વામી કો ।

કાર્તિક સે પ્રારંભ *પત્ર કો હર્ષોલ્લાસ વધાઈ હો ॥ ૪ ॥

શંવંત ચલા પ્રભુ વીર કા વ વીર વિક્રમાદિત્ય કા ।

ચિન્તા હુઈ સબ દૂર પ્રગટા પર્વે મી દીપાલિકા ॥ ૫ ॥

રાજા હુવે પ્રતિબોધ ફિર ગુરુદેવ કે ઉપદેશ સે ।

યુ હર્ષ મેં સબ જન હુવે પીકર કે ફિર xપિયૂષ સે ॥ ૬ ॥

હો કામના પરિપૂર્ણ નૂતન વર્ષ કે સુપ્રભાત સે ।

વે દેવ ગુરુ ઓર ધર્મ કી હો વિનય 'રાજ' પ્રકાશ સે ॥ ૭ ॥

રાજમલ મંડારી-આગર

* શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ કો । x ઉપદેશરૂપી અમૃત ।

શ્રી આનંદધનજીનું દિવ્ય જિનમાર્ગદર્શન

મહાત્મા આનંદધનજી જિનમાર્ગના પરમ રહસ્યચાતા સંતપુરુષ થઈ ગયા. જે કોઈ વિરલ જ્યોતિર્ધર મહાપુરુષો જિનશાસન-ગગનને અલંકૃત કરી ગયા છે તેમાં શ્રીમાન આનંદધનજી કોઈ વિશિષ્ટ કેટિના, અદ્ભુત જગતી જ્યોત જેવા સમર્થ જ્યોતિર્ધર થઈ ગયા. ભારતવર્ષમાં મત-સંપ્રદાયથી પર એવા જે ગણ્યાગાંડ્યા, ‘નિર્ધક્ષ વીરલા કોઈ’ સાચા સંતો થઈ ગયા, તેમાં શ્રી આનંદધનજી એક અદ્ભુત સંત ‘અવધૂત’ થઈ ગયા.

તેઓ અધ્યાત્મ માર્ગમાં અતિ ઉચ્ચ દશાને પામેલા ‘ગાની’ પુરુષ હતા, તે તેમનાં વચનોથી સુપ્રતીત થાય છે. પરમ ભક્તિભાવનિર્ભર, ચૈતન્યરસની છાંયો ઉછાળતાં એમનાં રતવનો તો આત્માનુભવના પરમ પરિપાકરૂપ હોઈ, વાંચતાં કે સાંભળતાં, કોઈ અદ્ભુત આલ્હાહ આપે છે, મનનો થાક ઉતારી નાંખી પરમ ચિત્તપ્રસન્નતા આપે છે. તે વચના મૃતોમાં એવા તો અદ્ભુત માધુર્ય, પ્રસાદ, ઓજસ્ ને ધ્વનિ ભર્યા છે, એવું તો ઉચ્ચ ચૈતન્યવંતું કવિત્વ ભર્યું છે કે તેનો રસારવાહ લેતાં તુમિ થતી નથી. મોટા મોટા પંડિતોના વાગાડંબરભર્યા શાસ્ત્રોત્તીથી, કે મોટા મોટા વ્યાખ્યાનવડે ધરા દુબલવનારા વાચસ્પતિઓના વ્યાખ્યાનોથી અનંતગણો આનંદ ને મોહ, શ્રીમાન આનંદધનજીની એકાદ સીધી, સાદી, સચોટ ને સ્વચ્છ વચનપ્રક્રિયા ઉપજે છે.

વળી શ્રી આનંદધનજીનો ‘આશય’ તો એટલો અધો પરમાર્થગંભીર છે કે સાગરની જેમ તેનું માપ કાઢવું કે તેનો તાગ લેવો તે અશક્ય વસ્તુ છે, કારણ કે તેમના એકેક વચન પાછળ અગાધ માનસગાન ને અનન્ય તત્ત્વચિંતન ઉપરાંત ઉત્તમ આત્માનુભવનું-સામર્થ્ય યોગનું સમર્થ પીઠબળ રહ્યું છે. એટલે આવા ઉચ્ચ યોગદશાને પામેલા મહાત્માની કૃતિનો આશય યથાર્થપણે અવગાહી પ્રગટ કરવો, તે તો તેમના જેવી ઉચ્ચ આત્મદશાને પ્રાપ્ત થયેલા મહાત્મા યોગીશ્વરોનું કામ છે, તેઓ જ તેને યથાચોગ્ય ન્યાય આપી શકે, તેઓ જ તેનું યથાચોગ્ય મૂલ્યાંકન કરી શકે. તેમના આશયનું અવગાહન કરી સમર્થ તત્ત્વદર્શી શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજીએ, શ્રી આનંદધનજીના પ્રથમ રતવનનો પરમ સુંદર અદ્ભુત પરમાર્થ પ્રગટ કર્યો છે અને શ્રી આનંદધનજીની પરમાર્થગંભીરતાની ઝાંખી કરાવી છે, પણ તેઓએ માત્ર એક જ રતવનનું વિવેચન કહેલું હોઈ, આપણે તેના વિશેષ લાભથી વંચિત રહ્યા છીએ. (ભુજો શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર, પૃષ્ઠ ૬૦૬)

“તેહજ એહનો જાણુગ ભોક્તા, જે તુમ સમ શુભરાય છ.”

—શ્રી દેવચંદ્રજી

આવા ‘આનંદધન’ આપનારા ને ‘આનંદધન’ વર્ણવનારા આનંદધનજીનું— ‘પંથકો નિહાળું’ રે ખીન્ન જિનતણો રે, ‘એ પંક્તિથી શર થતું,—ખીન્ન અનિતજનનું રતવન પણ અદ્ભુત આત્મસંવેદનરૂપ અંતરોદ્ધારમય હોઈ, પરમ આશયગંભીર છે. તે

અંક ૧ લો]

શ્રી આનંદધનનું દિવ્ય જિનમાર્ગદર્શન

૨૩

આશયનો અનંતમે ભાગ પણુ સમજાવવો ઝડિત છે, તો પણુ વથાશક્તિ-વથામતિ સામાન્ય દૃષ્ટિએ જે કંઈ આશયની સપાટી માત્ર હાય લાગી, ઉપલક શ્રુમિકા માત્ર સ્પર્શવામાં આવી, તે અત્રે સંવાદરૂપે રજૂ કરું છું. આમાં જો કાંઈ અસમંજસ કે આશયફેર જેવું જણાય તો તે આ મંદમતિ લેખકનો જ દોષ છે એમ સ્પષ્ટ વાંચકે વિચારવું ને ક્ષતવ્ય ગણવું.

[કોઈ એક ‘અવધૂત’ યોગિરાજ ધૂનમાં તે ધૂનમાં આલ્યા જાય છે. ‘પંથડો પંથડો’ એવું રટતા જાય છે. તેની નિર્સર્ગજીવીર સુપ્રસન્ન સૌમ્ય મુખમુદ્રા પર પણુ એક પ્રકારની વ્યગ્રતા છવાઈ રહી જણાય છે. કોઈ ખોવાઈ ગયેલી ‘વસ્તુ’ની શોધમાં તે પડ્યા હોય, પણુ તે વસ્તુ કયાંય જડતી ન હોય એવું તેના ઇચ્છિતાકાર પરથી, મુખ પર તરી આવતા ભાવ પરથી જણાય છે. ‘પંથડો’ નામની કોઈ અત્યંત વહાલી વસ્તુનો વિરલ તેને પડ્યો હોય, એમ તે શબ્દના તેના પુનઃ પુનઃ રટનથી-ધૂનથી સ્પષ્ટ થાય છે. ચોતરફ તે ચક્રાવકળ ચલુ ફેરવી રહ્યા છે છતાં કોઈ દિશામાં તે પંથડો કેમે કરીને તેની નજરે ચડતો નથી, એટલે તે પંથડા માટેની તેની વ્યાકુલતા ક્ષણે ક્ષણે વધતી જાય છે.]

આવા તે અવધૂત આલ્યા જાય છે ત્યાં રસ્તામાં તેને કોઈ વટેમાર્ગનો ભેટો થાય છે. તે તેની વ્યગ્ર વ્યાકુલ દશા જોઈ સદ્ભાવથી પૂછે છે કે-હે મસ્તરાજ ! તમે આમ ખેંચાળા કેમ બની ગયા છો ? તમારું શું ખોવાઈ ગયું છે ? આ ચારે તરફ શું શોધો છો ? ને આ ‘પંથડો પંથડો’ શું ખોલો છો ?

એટલે તે મસ્તરાજ બોલી બેઠો છે—

“ પંથડો નિહાળું રે બીજા જિનતણા રે,
પંથડો નિહાળું રે બીજા જિનતણા રે.”

હે ભાઈ ! હું તો બીજા જિનના પંથડાની શોધમાં પડ્યો છું. મારો પંથડો, નહાલો પંથ, પ્રિયમાર્ગ હું શોધી રહ્યો છું. જિનનો-વીતરાગનો માર્ગ-પંથ મને પરમ પ્રિય છે, તે હું ખોળી રહ્યો છું, પણુ મને તે કયાંય ચોત્તે જડતો નથી, ચારે તરફ નજર ફેરવું છું, પણુ કયાંય એનો પત્તો ખાતો નથી. તમે કાંઈ તેની ભાળ આપી શકા એમ હો તો કહેા.

વટેમાર્ગ—આપ કાંઈ તે માર્ગની નિશાની આપો તો ખબર પડે, એમ તો અહીં અત્રેક માર્ગ છે. તેમાં તમે કયો માર્ગ શોધો છો તેની નિશાની વિના કેમ ખતાવાય ? માટે કાંઈ એંધાણ આપો તો સમજણ પડે.

મસ્તરાજ—હું તો બીજા અજિત જિનનો-વીતરાગનો માર્ગ શોધું છું, ને ત્યેા તેની નિશાની ખતાવું. એ અજિત જિનનો માર્ગ અજિત (રાગદ્વેષાદિ દોષથી અજિત-નહિં છતાંયેલો) ને ચુલુવું ધામ છે; નિર્દોષ ને ચુલુધામ એવા તે માર્ગને હું શોધું છું. આ એંધાણાણો માર્ગ તમને કયાંય નજરે ચડ્યો હોય તો ખતાવો, નહિં તો ચલુ.” એમ કહીને પુનઃ મધુર સ્વરે લલકારે છે:

“ પંથડા નિહાળું રે બીજા જિનતણે રે,
અજિત અજિત ગુણધામ. ”

વરેમાર્ગુ—અહોહો ! એમાં તે શું છે ? પણ એ માર્ગે રહ્યો, એ તો સ્પષ્ટ દેખાય છે. અજિત અજિત માર્ગે ચાલ્યા અને પોતે અજિત થઈ નિર્દોષ ને ગુણધામ બન્યા, તેને પગલે પગલે ચાલ્યા જાઓ. અજિત જિનના સાચા ‘અનુયાયી’ બની જાઓ. અજિત રાગદ્વેષાદિથી અજિત છે તેમ તમે પણ રાગદ્વેષાદિથી અજિત બની જાઓ, એટલે તમે પણ અજિત થઈ નિર્દોષ ને ગુણધામ બનશો. આમ ‘પંથડો પંથડો’ કર્યા કરવાથી શું ? માર્ગે પડો ! ચાલવા માંડો !

મરતરાજ—અરે ભલા બાઈ ! વાતો કરવી સહેલી છે. મારામાં તો તેવી ત્રેવડ નથી. જે અજિતે જાણે છે તેને જીવવાની મારી તાકાત હજી દેખાતી નથી. જિલ્લા તેણે (રાગદ્વેષ) મને જીતી લીધો છે. ખરેખર ! હું તો પુરુષ જ નથી, મને ‘પુરુષ’ નામ જ ઘટતું નથી, કારણ કે ‘મરદ’ હોય તે દુસ્મનને હાથે માર ખાઈ-મહાત થઈ બેસી રહે એમ બને નહિ. સાચો પુરુષ હોય તે તો શત્રુઓનો નાશ કરી નાંખે. પણ હું તો તેવો ‘પુરુષ’ નથી, એટલે તે અજિતના માર્ગે ચાલવા સમર્થ નથી.

“ જે તે જિત્યા રે, તિણે હું જીતિયો રે, પુરુષ કિરણુ મુજ નામ ?
પંથડો નિહાળું રે બીજા જિનતણે રે. ”

વળી તમે જે કહ્યું કે તેના પગલે પગલે ચાલ્યા જાઓ, પણ તેના પગલા જે દેખાતા નથી, તો કેવી રીતે ચાલવા માંડવું ? ખરેખર ! હું તો મૂંઝાઈ ગયો છું !

વરેમાર્ગુ—અરે ભદ્ર પુરુષ ! તમે આમ શું કહો છો ? પણ આ માર્ગે દેખાય, ત્યાં આટલા બધા માણસો તે માર્ગે ચાલી રહ્યા છે તે શું તમારી નજરે નથી ચડતા ? તે શું તમારી ગણતરીમાં આવતા નથી ? તેનું શું તમને લેખું નથી ? જુઓ ! આ પહેલે સંકેદ કપડાવાળા, હાથમાં દંડવાળા, સુખવસ્ત્રિકા ધરતા મહાનુભાવ મનુષ્યોનું ‘ટોળું’ ચાલ્યું જાય છે ! આ પેલી તરફ દિશાનું વસ્ત્ર પરિધાન કરી, કરમાં કમંડળ પકડી, મયૂરપિચ્છ હલાવતા મહાજનોનું ‘જૂથ’ ચાલ્યું જાય છે અને તેમના સંપ્રદાયના અનુસારે ચાલ્યા જતા આ મોટી પાંધડીવાલા, ઉજ્જવલ વસ્ત્ર પહેરેલા, ‘જય જિનેશ્વર ! જય જિનેશ્વર ! જિન શાસનનો જય હો ! જિન શાસનનો જય હો !’ એમ મુખેથી બોલતા ને ‘ધામ-ધૂમની ધમાધમ’ મચાવતા આ સદ્ગુહરથી ને આ સન્નારીઓનો આવડો મોટો સંઘ-સમુદાય પણ શું તમારી નજરે ચડતો નથી ? આ તે કેવું આશ્ચર્ય ? આ બધા શું જિનના માર્ગે-જિનના પગલે નથી ચાલી રહ્યા ? એ બધા તો દાવો કરે છે કે-અમે જિનમાર્ગે જઈએ છીએ, અમે જિનમાર્ગને ‘અનુસરીએ’ છીએ, અમે જિનમાર્ગનો ‘અનુયાયી’ છીએ, શું એ બધા ખોટા હશે ? ખોટું કરતા હશે ? માટે તમારું હૃદયપણ છોડી દઈ એ માર્ગે ચાલવા માંડો.

એટલે અવધૂત ખડખડાટ હસી પડ્યા ને હાથવાર મૌન રહી બોલ્યા—બાઈ ! તમે

અંક ૧ લે]

આનંદધનનું દિવ્ય જિનમાર્ગદર્શન

૨૫

પણ ભલા માણસ જાણ્યો છે, તદ્દન મુગ્ધ લાગે છે ! 'આંધળે બહેરું કૂટાય છે.' હું પૂછું છું કાંઈ ને તમે જવાબ આપો છો કાંઈ ! મારો કહેવાનો 'આશ્ચર્ય' તમે 'સમજ્યા' નથી. તમે જે કહે છે તે તો સ્થૂળ માર્ગ છે, બાહ્ય માર્ગ છે, દ્રવ્ય માર્ગ છે. 'ચર્મ-ચક્ષુથી' જે તે માર્ગ દેખાતો હોત તો આ બધી માયાદૃશ જ્ઞાને કરત ? આખો સંસાર ચર્મચક્ષુથી માર્ગને જોતાં ગોચું ખાઈ ગયો છે. બાહ્ય-સ્થૂળ દૃષ્ટિથી એ માર્ગને અવલોકવા જતાં જીવાવામાં પડી ગયો છે ! તમે પણ એવું ગોચું ખાઈ ગયા છો ! અરે ! હું પણ પહેલાં તો એવું જ ગોચું ખાઈ ગયેલો; હું પણ અત્યાર સુધી 'ચર્મચક્ષુ'—આંખો ફાટી ફાટીને માર્ગ જોવા કરતો હતો, પણ મને ક્યાંય તે દેખાતો નહિ, માર્ગ તો શું, માર્ગની પડછાયો પણ દેખાતો નહિ. વળી તમે જે તે તે સંપ્રદાય વગેરેની વાત કરી તેમાં પણ કંઈ માલ નથી. એ માર્ગ કંઈ 'વાડામાં' પૂરાઈ ગયો નથી ! એવડો મોટો વિશાળ માર્ગ કાંઈ નાના સાંકડા 'ચીલા'માં સમાય ખરો ? અને આ બધા જે 'માર્ગ માર્ગ' માની બેઠા છે તે કાંઈ માર્ગ નથી, કારણ કે તે માર્ગ તો અંતરંગ માર્ગ છે, બહિરંગ માર્ગ નથી. ધૂળ, માટી, પથ્થર વગેરેનો બનેલો માર્ગ હોય તે ચર્મચક્ષુએ દેખાય, પણ આ કાંઈ તેવો માર્ગ નથી કે ચર્મચક્ષુએ દેખી શકાય. આમ અંતરંગ માર્ગને બહિરંગ માર્ગ માની લઇ આખો સંસાર (લોક) જીલાવો ખાઈ ગયો છે, એ બધા માર્ગ માની બેઠા છે, તે તો મિથ્યાભિમાન સિવાય બીજું કાંઈ નથી. ખરો માર્ગ આધ્યાત્મિક જ છે, અને તે જ માર્ગ હું શોધું છું. એમ કહીને યોગિરાજ ધૂન લગાવે છે—

“ચરમ નયણુ કરી મારગ જોવતો રે, ભૂલ્યો સયલ સંસાર”

વંદેમાર્ગ—મહારાજ ! આપે આ બધું ગૃહાર્થમાં કહ્યું, પણ મને તેમાં કાંઈ સમજણ પડી નહિ, માટે કૃપા કરી-ફાડ પાડીને ખુલાસાથી કાંઈ વાત કરો તો સમજણ પડે. આપ જેના અગમ જોગી તો 'મર્મ'માં શોધા શબ્દ કહી નાંખે, પણ અમારા જેવા પ્રાકૃત જનને એમાં શી ગમ પડે ?

યોગિરાજ—હે ભદ્ર ! તારે જિજ્ઞાસા છે તો લે સાંભળ, તને રહસ્ય વાર્તા કહું છું. પણ આ કથની લાંબી છે ને વિસ્તારથી કથવા બેસું તો મહાઝંથ ભરાય તેટલી છે, તો પણ સંક્ષેપમાં તને સારજૂત કહી બતાવું છું. ચાલ પેલા નદીતટ પરના એકાંત શાંત સ્થળમાં. ત્યાં હું કહું તે સ્થિરતાથી શાંતચિત્તે શ્રવણ કરી તું મનન કરજે.

[અને એકાંત શાંત સ્થળે જાય છે. યોગિરાજના મુખારવિંદ પર કોઈ અદ્ભુત પ્રસન્નતા, અદ્ભુત ગંભીરતા, અદ્ભુત સ્વસ્થતા હવાઈ રહેલ છે. યોગિરાજ પોતાની નિઃસર્ગ-મધુર. પરમાર્થ-ગંભીર, માર્દવ-આનંદભરી પરમ અશ્રુભાણીમાં પોતાનું વક્તવ્ય આગળ ચલાવે છે.]

હે આત્મચંદુ ! પ્રથમ તો એ વિચારવું ઘટે છે કે જિનમાર્ગ એટલે શું ? તે બાહ્ય માર્ગ છે કે અંતરંગ માર્ગ છે ? તે દ્રવ્યમાર્ગ છે કે ભાવમાર્ગ છે ? તે વ્યવહારમાર્ગ છે કે નિશ્ચયમાર્ગ છે ? તે સંસારમાર્ગ છે કે મોક્ષમાર્ગ છે ? જિનમાર્ગ એટલે જિન-

વીતરાગ જે માર્ગે ગયા તે માર્ગે અને તે વીતરાગ માર્ગે તો મોક્ષનો છે. સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રની એકતા તે મોક્ષમાર્ગ છે. સર્વે અન્ય દ્રવ્યથી ભિન્ન એવા શુદ્ધ આત્માનું સમ્યગ્દર્શન, શુદ્ધ આત્માનું સમ્યગ્જ્ઞાન, શુદ્ધ આત્માનું સમ્યક્ચારિત્ર-એ ત્રણેની અભેદ-એકતા આત્મામાં પરિણુમાવી, ભગવાન શુદ્ધ આત્મસ્વભાવરૂપ મોક્ષને પામ્યા. એટલે શુદ્ધ આત્મદર્શન, આત્મજ્ઞાન ને આત્મચરિત્રની અભેદ એકતા સાધવી એ જિનનો મૂળ માર્ગ છે. આમ આ જિનનો મૂળ માર્ગ તો કેવળ આત્મપરિણુતિરૂપ હોષ મુખ્યપણે આધ્યાત્મિક માર્ગ છે, પરમાર્થ માર્ગ છે, નિશ્ચય માર્ગ છે, વ્યવહાર માર્ગ નથી; અંતરંગ માર્ગ છે, બહિરંગ માર્ગ નથી; ભાવમાર્ગ છે, દ્રવ્યમાર્ગ નથી. આ વસ્તુતત્ત્વ તદ્દન સ્પષ્ટ છે. જે કોઈ સિદ્ધ થયા છે, થાય છે કે થશે તે આ જિનના મૂળ પરમાર્થ માર્ગે પ્રયાણ કરીને જ-એમ સર્વે જ્ઞાની સત્પુરુષોનો પરમ નિશ્ચય છે. ગમે તે દેશમાં, ગમે તે કાળમાં એ જ એક ત્રિકાલાબાધિત મોક્ષમાર્ગ છે, એમ નિશ્ચય નિશ્ચયસિદ્ધાંત સ્થિત છે. આમ શુદ્ધ આત્માને જાણવો, શ્રદ્ધાને આચરવો એ જ એક સનાતન નિશ્ચય સાધ્ય છે, ધ્યેય છે, લક્ષ્ય છે.

તો પછી આ વ્યવહાર માર્ગનું નિરૂપણ શા માટે કરવામાં આવ્યું? હશે એવો સ્વાભાવિક પ્રશ્ન થશે. તે વ્યવહાર માર્ગે પણ પરમાર્થનું જ પ્રતિપાદન કરવા માટે, પરમાર્થ સમજાવવા માટે જ પ્રરૂપવામાં આવ્યો છે, પરમાર્થરૂપ નિશ્ચય લક્ષ્ય પ્રત્યે જ છત્વનું લક્ષ દોરવા માટે બોધવામાં આવ્યો છે. સ્વેચ્છાને સમજાવવા માટે જેમ સ્વેચ્છ ભાષાનો પ્રયોગ કરવો પડે, તેમ પરમાર્થથી અનભિન્ન છત્વને પરમાર્થે પમાડવા માટે વ્યવહારનો ઉપયોગ આવશ્યક છે. એટલે જ શાસ્ત્રમાં સ્પષ્ટ કહ્યું છે કે-“ જે નિશ્ચયને-પરમાર્થને છેદે છે, ઉત્થાપે છે, તે તત્ત્વને છેદે છે, અને જે વ્યવહારને છેદે છે તે તીર્થને ઉત્થાપે છે.”* પણ આ એક વાત જાણવી જોઈ નથી કે પરમાર્થ જ સાધ્ય છે, વ્યવહાર સાધ્ય નથી, વ્યવહાર તો સાધન છે, પરમાર્થરૂપ લક્ષ્યનો લક્ષ કરાવવા માટે જ વ્યવહારની ઉપયોગિતા છે, વ્યવહાર સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રની ઉત્તરોત્તર શુદ્ધિ પણ કરીને આત્માને સ્વરૂપ પર પુનઃ આરોપવા માટે છે, સ્વરૂપ પર પુનઃ આરોપ કરવા માટે છે; કારણ કે સ્વરૂપબદ્ધ થવાથી જ આત્માનું સંસારપરિભ્રમણ થતું છે. માટે સમસ્ત વ્યવહારનું પણ પ્રથમ ને એક જ પ્રયોજન આત્માને પુનઃ સ્વરૂપમાં આણી ‘નિજ ઘર’ પધરાવવાનું છે. અને પછી વ્યવહાર રત્નત્રય દ્વારા આ સ્વરૂપ આરોપણરૂપ પ્રથમ બુધિશ્ર-નિજ ‘પદ’ પ્રાપ્ત કરી, હવે નિશ્ચય રત્નત્રયરૂપ મોક્ષમાર્ગનો સાધક-સાધુ બની, ઉત્તરોત્તર ઉચ્ચ ઉચ્ચ બુધિશ્ર-એના સ્પર્શથી સ્પર્શીતો મોક્ષમાર્ગે આગળ વધતો જાય છે, અને છેવટે આત્મશુદ્ધિની પરમ પરાક્રાંતને પ્રાપ્ત કરી તે શુદ્ધ આત્મસિદ્ધિરૂપ મોક્ષને પામે છે-સિદ્ધ બને છે.

આમ નિશ્ચય-વ્યવહારનો પરસ્પર સાપેક્ષ સંબંધ છે. તેમાં પરમાર્થ બૂતાઈ છે, વ્યવહાર અબૂતાઈ છે. પરમાર્થ તે પરમાર્થ છે, વ્યવહાર તે વ્યવહાર છે. પરમાર્થ તે

*જદ્દ જિનમયં પવજહ તા મા વવહારિચ્છણ સુચદ્દ ।

एणेण विणा छेज्जद तित्थं अण्णेण उण तच्च ॥

અંક ૧ લો]

આનંદધનનું દિવ્ય જિનમાર્ગદર્શન

૨૭

વ્યવહાર નથી, વ્યવહાર તે પરમાર્થ નથી. વ્યવહારના આલંબન સાધનથી પરમાર્થ પ્રત્યે આવી, જે પરમાર્થને પરમાર્થરૂપે આરાધે છે તે મોક્ષ પામે છે. જે વ્યવહારને જ પરમાર્થ માની બેસી વ્યવહારના કુડાળામાં જ ગોળ ગોળ ફર્યા કરે છે, તે સંસારના કુડાળામાં પશુ ફર્યા કરે છે. સંશ્લેષમાં આ જિનના મોક્ષમાર્ગની વ્યવસ્થા છે. તાત્પર્ય એ કે-જે જિનના મૂળ પરમાર્થમાર્ગમાં વર્તે છે તે સાક્ષાત્ જિનમાર્ગમાં છે; તે મૂલ માર્ગનો સતત લક્ષ રાખી સકલ વ્યવહાર તેની સાધના પ્રત્યે પ્રવર્તવે છે, તે જિનમાર્ગાનુસારી છે; અને જે વ્યવહારને જ પરમાર્થ માની તેને જ આરાધ્યા કરે છે તે જિનમાર્ગથી બાહ્ય છે.

આ ઉપરથી સારભૂત યુક્ત પક્ષ આ છે કે-જ્ઞાન ને ક્રિયા એ બન્ને નયની ‘પરસ્પર તીવ્ર મૈત્રી કરાવી,’ શુદ્ધ આત્મજ્ઞાન ને રાગદ્વેષરહિત નિષ્ક્રિય શુદ્ધ આત્મપરિણતિરૂપ ક્રિયાનો સુમેળ સાધવો, એ જ શુદ્ધ આત્મસ્વભાવરૂપ મોક્ષની સિદ્ધિનો પરમ ઉપાય છે. એટલે કે પરપરિણતિને ભગ્વની ને આત્મપરિણતિને ભગ્વતે મોક્ષમાર્ગની આરાધના છે; પરપરિણતિને ભગ્વતે ને આત્મપરિણતિને ત્યગ્વતે મોક્ષમાર્ગની વિરાધના છે. પરપરિણતિ ત્યજી આત્મપરિણતિને ભગ્વનારો જીવ આરાધક છે, આત્મપરિણતિ ત્યજી પરપરિણતિને ભગ્વનારો જીવ વિરાધક છે, પરપરિણતિને ભગ્વે છે તે જીવ પરવરતુનો ચોર હોઇ અપરાધી-દંડપાત્ર છે; પરપરિણતિને ત્યગ્વે છે તે જીવ નિરપરાધી હોઇ દંડપાત્ર નથી જેટલે અંશે નિરપરાધી તેટલે અંશે આરાધક, જેટલે અંશે અપરાધી તેટલે અંશે વિરાધક. આ પ્રમાણે જિનમાર્ગનો ત્રિકલ્પાબાધિત શાશ્વત સ્થિતિ છે, ને આ જ તત્ત્વજ્ઞાનની રહસ્ય આવી છે.

આમ જિનનો મોક્ષમાર્ગ તો સીધામાં સીધો, સરલમાં સરલ, ઝૂલુમાં ઝૂલુ, સાદામાં સાદો, ટૂંકામાં ટૂંકો ને ચોખ્ખામાં ચોખ્ખો છે. એમાં કાંઈ વિસંવાદ નથી, એમાં કાંઈ ગોઠાળો નથી. ગોઠાળો ને વિસંવાદ તો તેના અનુયાયી કહેવાતા લોકોએ ભોલો કર્યો છે. આ લોકો મૂળ માર્ગને પ્રાપ્ત વિસરી ગયા છે, ને પાંદડાને પકડી બેસી બાહ્ય ફેટારો ખૂબ વધારી દઇને મૂળ માર્ગથી લાંબો ગાઉ ફર પડ્યા છે. નિશ્ચય-વ્યવહારનો યથાયોગ્ય સમન્વય કરતાં તેમને આવડતો નથી, એટલે એકાંત પક્ષને પકડી બેસી તેઓ માર્ગજિજ્ઞ થાય છે. કારણ કે જે વ્યવહારને છોડી દઇને યથાયોગ્ય આત્મદશા વિના કેવળ નિશ્ચયને જ રહે છે, તે સાધન વિના નિશ્ચયરૂપ સાધ્યને સાધશે શી રીતે ? તે તો જ્ઞાનદશા પામ્યા નથી ને સાધનદશા છોડી દે છે, એટલે તે ઉભયજિજ્ઞ થાય છે. જે નિશ્ચયને છોડી કેવળ વ્યવહારને જ વળગ્યા રહે છે, વ્યવહારરૂપ સાધનને સાધ્ય માને છે, લોકડાના ધોડાને સાચો ધોડો માને છે, ‘સિંહ’ કહેવાતા ખિલાડીને સાચો સિંહ માને છે, તે તો વ્યવહારના વૃત્તુલમાં જ ભટ્ટા કરે છે ને મધ્યમિન્દુરૂપ નિશ્ચય લક્ષ્યને ચૂકી જઈ અનંત પરિભ્રમણમાં જ ભટ્ટા કરે છે. પણ સર્વ વ્યવહારસાધનને એક નિશ્ચયરૂપ મધ્યમિન્દુના લક્ષ્ય પ્રત્યે-સાધ્ય પ્રત્યે જે દોરી જાય છે, તે જ નિશ્ચયરૂપ આત્મવરતુની સિદ્ધિ કરે છે, તે જ પરમાર્થરૂપ મોક્ષમાર્ગને પામે છે, તે જ સિદ્ધિ બની કૃતકૃત્ય થાય છે. આમ યથાર્થ વરતુ-સ્થિતિયુક્ત તેમને બાન નહિ હોવાથી તેઓ માર્ગને પામતા નથી.

મને તે પરમાત્મા પ્રત્યે પરમ પ્રીતિ-ભક્તિ જાય છે. તે પરમ પ્રીતિના પ્રભાવે મારો

કંઈક અંતરાત્મામાં પ્રવેશ થતાં, મને તે પરમાત્માના સર્વાંગસુંદર મૂળ માર્ગનું કંઈક દર્શન થયું છે. અહો! કેવો સુંદર, સરસ, નિર્મલ માર્ગ! પણ અહીં બહાર નબર ફેરવું છું તો તેની આસપાસ અનંત જાળા ઝાઝી ગયા છે, અનંત થર જળી ગયા છે, તે મૂળમાર્ગનું જ્ઞાન કયાંય દેખાતું નથી, માત્ર પાંદડાં કે કાંખળાં પકડીને લોકો કૃતકૃત્યતા માની બેઠા છે! એટલે મારા આત્મામાં સ્વાભાવિક સંશ્લેષ થયો કે આવો પરમ સુંદર માર્ગ છતાં આ લોકો તેનું જ્ઞાન કેમ ભૂલી ગયા હશે? આમ તે માર્ગ પરના પરમ પ્રેમથી મારા આત્મામાં તીવ્ર ખેદનું સંવેદન થયું, જેથી સ્વાભાવિક અંતરોદ્ગાર સહજ નીકળી પડ્યા કે:—

“પંથડો નિહાળું રે યીજ જિનતણા રે,
પંથડો નિહાળું રે યીજ જિનતણા રે.”

આ ઉપરથી હે આત્મચંદુ! તું મારો આશ્રય સમજી શક્યો હોઈશ, ઉક્ત દર્શિમંદુ લક્ષ્યમાં રાખી ઉપર જે કહ્યું તેના વિશેષ વિચાર કરી જોજે, એટલે તારી સર્વ શકેનું સમાધાન થશે. આ પ્રમાણે કહી યોગિરાજ મૈન રહ્યા.

આદ તે પશ્ચિમ પરમ ભાવોદ્ભાસમાં આવી જઈ તે યોગિરાજના ચરણે પડ્યો ને બોલી બિંદો—“મહારાજ! આપે તો ભારે કરી! શ્રેણ સાદા શબ્દોમાં આપે આટલું બધું રહસ્ય છુપાવ્યું હશે, આટલો બધો આશ્રય ગોપવ્યો હશે, આટલો બધો ‘ધ્વનિ’ રાખ્યો હશે એની મારા જેવા પામરને બથર નહોતી, એટલે દોઢ ડાઘા થઈ મેં આપને માર્ગ દેખાડવાની ધૃષ્ટતા કરી તેથી જે કાંઈ અવિનય થયો હોય તે માટે ક્ષમા કરજો! ખરેખર, આપ તો ‘સાગરવરગંભીરા’ છો, આપનો આશ્રય સમુદ્ર જેવો અગાધ છે, આપ પરમજ્ઞાની મહાત્મા છો, આપ આચાર્યોના આચાર્ય છો, આપ ગુરુઓના ગુરુ છો. જે પૂર્વે કહી પણ કયાંય સાંભળ્યું નહોતું એવું અપૂર્વ માર્ગરહસ્ય સમજાવી, આપે આ પામર પર પરમ ઉપકાર કર્યો છે. આપની જિનમાર્ગ પ્રત્યેની અંતરદાઝ પણ પરમ અદ્ભુત છે, જિનમાર્ગના સાચા પરમ પ્રભાવક આપ છો, જિનશાસનના સાચા શણગાર આપ છો. યોગિરાજ! વર્તમાન સમાજ વગેરેને અપેક્ષીને આપે જે કંઈ કહ્યું, તેનું વિશેષ રપછી-કરણ હું આપના શ્રીમુખે જ શ્રવણ કરવા ઇચ્છું છું.”

યોગિરાજ—મહાનુભાવ! આજે સમય બહુ થઈ ગયો છે. મારે હવે સ્વાધ્યાય-ધ્યાન આદિમાં પ્રવર્તવાનું છે; માટે આજે કહ્યું છે તેનું મનન કરજે, તે કાલે આ સામેના ગિરિશૃંગ પર પુનઃ પ્રાતઃકાળે મળજે, એટલે હું તારી જિજ્ઞાસાને તૃપ્ત કરીશ.”

વેરામશું—જેવી આપની આજ્ઞા. (બંને પોતપોતાને પંથે પડે છે.)—(અપૂર્ણ)

ડૉ. ભગવાનદાસ મનસુખભાઈ મહેતા M. B. B. B.

પ્રભાવિક પુરુષો

૭૫૬૪૨બેલડી (૫)

સુષ્ટિસૌન્દર્યમાં અનેરો સ્વાંગ ધરતો અને કુદરતી લેખાશયી વિવિધ પ્રકારના ફળભારથી લચી પડતાં વૃક્ષોથી મનોરમ ઉવાનની શોભાને ધારણ કરતો આ પ્રદેશ ખરેખર નંદનવનની ઝાંખી કરાવે છે. અંતરાળે પથરાયેલા પહાડથી, દૂર દૂર વિખરાયેલી નાની-મોટી ટેકરીઓથી અને આસપાસ નૃત્ય કરતાં પાણીના વહેણાં અગર તો સરિતાથી ભુદા વહી રહેલાં નાનાં નાનાં ઝરણાંઓથી સાચે જ આ પ્રદેશ અનુપમ દશ્ય ખડું કરે છે. કુદરતના આંગણે એકઠી થયેલી અવલૂનીય ખૂબીઓના સાચા મૂલ્યાંકન પ્રત્યક્ષ જોનાર પ્રેક્ષક જ કરી શકે. કદાચ કદપતના આકાશમાં વિહરનાર કવિ એનું ચિત્ર આલેખે તો પણ અનુભવી દ્રષ્ટાની સર-ખામણીમાં તે અવશ્ય અધૂરું જ રહે.

“શુરુદેવ ! હવે આપણે ઇચ્છિત નગરથી દૂર નથી. વુઝો, પેલી સરિતા ગોદાવરી ! એના રૂપેરી જળ દૂર રહ્યાં પણ આનંદ આપે છે. પેલી તરફ આગળ વધતો ધોરી માર્ગ એ આપણા પુરુષવંશનો જ છે. પૂર્વે માર્ગે મળેલા ભોમિયાએ જે જે નિશાનીઓ કહી હતી એ સર્વ મળતી આવે છે. ઘણું છેટેથી પણ નજર આકર્ષતા જે યોડાં આછાપાતળા મકાનો આપણી દૃષ્ટિએ ચટેલાં તે એ જ નગરના હતાં, એવી દઢ પ્રતીતિ થાય છે. એ બધા ઉપરથી સમગ્રજ છે કે-આ પ્રદેશમાં જે નગર પુરુ-વર્ધનના નામથી ઓળખાય છે એનું બીલું નામ પ્રતિષ્ઠાનપુર હોયું નોંધજો. આપને પૂર્વ પ્રદેશમાં જે દિવનો ભેટો થયેલ તે ભદ્રશંકર મહાશય આ સ્થાનના જ વતની હશે. લાંબા

વિહારમાં જ્યારથી આપણા પગલાં દક્ષિણ દિશામાં જેમ જેમ વધુ પડતાં ગયાં તેમ તેમ આપણા જાણવામાં આણું કે મગધમાં આવેલા નાલંદાવિદ્યાપીઠની કીર્તિગાથા આ તરફ વિશેષ પ્રમાણમાં વિસ્તરી છે અને સરસ્વતી દેવીના એ પવિત્ર ધામમાં રહી આવી, સ્વઅભ્યાસને કસોટીએ ચઢાવવાના તેમજ એ મૈયાના આશીર્વાદ પ્રાપ્ત કરી પોતાના જીવનને ધન્ય અને પ્રતિષ્ઠાસંપન્ન બનાવવાના કોડ સેવતા બુદ્ધેવાની સંખ્યા આ પ્રદેશમાં સારા પ્રમાણમાં દૃષ્ટિગોચર થાય છે.”

“વત્સ પાંડુભદ્ર ! તું કંઈ આ તરફનો વતની નથી; છતાં આટલી બધી માહિતી કેવી રીતે મેળવી ? જૈનસમાજમાં ભલે મારું સ્થાન આચાર્ય યશોભદ્ર તરીકે મોટેરું હોય છતાં આ જુમિમાં તો હું પ્રથમ જ પગલાં પાડું છું. આ ધરતીનો અનુભવ મારે મન તદ્દન નવો છે એટલે અનુભવની તુલાએ પેહું મોટેરું પદ પણ છોટું જણાય છે.”

“શુરુદેવ ! જ્યારથી મિથિલા મુઢી આપણે મહારાજશ્રી સંભૂતિવિજય આદિ મુનિ-મંડળીથી છૂટા પડી આ દિશા પકડી ત્યારથી જ્યારે પણ તક મળે ત્યારે હું પરિચયમાં આવતાં અનુભવી પુરુષોનો સમાગમ શોધતો રહું છું. ‘પૂજાંત નરા પડિતા’ એ જનઉક્તિનો અનુભવ કરું છું. વુઝોને મહારાજ સંભૂતિ-વિજય આપણાથી મહિનાઓ પૂર્વે છૂટા પડ્યા હતા અને આપે સંચલેલ માર્ગે વિહાર ક્યો હોય તો પાટલીપુત્રમાં પહોંચી જવા પણ નોંધજો; છતાં તેમ જન્યું નથી. તેમના તરફના

કંઈ સમાચાર પણ મળ્યા નથી. એ તરફથી આ પ્રદેશમાં અવારનવાર ખેપીઆ આવ્યા જ કરે છે છતાં કંઈ ખબર ન મળે એટલે આપને ચિંતા સંભવે જ, આપ સાહેબના ચહેરા પરથી- ખીજે ત્રીજે એ માટે નીકળતી વાત પરથી- મેં જિજ્ઞાસાનું માપ કાઢી લીધું છે. તીર્થ ભદ્રા-વતીમાં પૂર્વ પ્રદેશમાંથી આવેલ સંઘમાં ધુમ્મી વળ્યો. એ તરફના એક યાત્રિકના મુખથી સાંભળેલી વાત મેં આપસાહેબને કહેલી કે- પાટલીપુત્ર પ્રતિ પથરાતા પહાડી જંગલના વિષમ માર્ગે એક મુનિમંડળીને સિંહનો ઉપસર્ગ થયેલ, છતાં ચમત્કારિક રીતે એ સૌ બચી ગયા. જ્ઞ કે મેં આપેલ આ સમાચાર પછી તો આપણે ઘણી ધરતી યુદ્ધો વળ્યા. પણ ગયા પરમદિને માર્ગે સાથે થયેલ વટે-માર્ગના મુખેથી પણ એ વાત જ સાંભળીને ! એ ઉપરથી ચોક્કસ ખાતરી થઈ કે પરિવહનો સામનો કરનારી મંડળી એ આપના શિષ્યોની જ હોઈ શકે. લંબાણથી મારો કહેવાનો મુદ્દો તો એટલો જ છે કે માનવી આંખ-કાનનો ઉપયોગ બ્રહ્મત રાખે તો જોવા બાણ-વાનું તો ડગલે ને પગલે બધું જ હોય છે.”

વાચક ઉપરના પ્રસંગથી સહજ કંઈપી શકશે કે આ વાત શ્રી યશોભદ્રસૂરિ સંબંધની છે. થોડો સમય સંસ્કૃતિવિજ્ઞાનના વૃત્તાન્તને બાળુએ રાખી, તેમજાત્રીને પાટલીપુત્રમાં ફરી કામ થવા દઈ, વિસ્તૃત્વતિ કરતાં પણ વધારે તીવ્ર એવી માનસી દોટ મુકી સીધા દક્ષિણમાં દોડી આવીએ. સૂરિજીએ જે જમીન કાપવામાં મહિનાઓ લીધા તે માટે આપણે તો કેવલ માસુલી ક્ષણનું જ કામ ! મનરૂપી સુકાન એ દિશામાં વાળ્યું કે બેડો પાર. વાતો કરતા પંથ કાપી રહેલ એ મુનિમંડળીમાં બળી જઈ,

એની સાથે જ પ્રતિજ્ઞાનપુરમાં પ્રવેશવાનું અને વાતપ્રવાહમાં આગળ વધવાનું.

સવિતાનારાયણના પ્રાતઃકાળના રુકુર્તિદાયી કિરણો સમયના વહેવા સાથે નાના થવા માંડ્યાં હતાં. દિવસ ચઢવા માંડ્યો હોવાથી માર્ગ પર અવરજવર વધી રહી હતી. સરિતા-તટ તરફ જઈને ધસારો થઈ રહ્યો હતો. પાંડુભદ્ર મુનિની નજર જનાર કરતાં આવનાર તરફ વધુ ખેંચાતી. જ્યાં એકાદ જનોછપારી જૂઠેવને આવતાં જ્યાં કે તે જોલી ઉડવા- ‘જોછતું’ હતું અને વૈદ્ય કહ્યું ‘જુવેને પેલા મહાશય ઝટપટ આ તરફ પગલાં પાડી રહ્યા છે. તેમણે ચહેરામાં જવાની ઉતાવળ લાગે છે. તેમના ચહેરા પરથી તે આ નગરના ભોમિયા જણાય છે તો તેમને જ આપણે વસતી સંબંધી તેમજ દિવ્ય ભદ્રશંકર સંબંધી માહિતી પૂછી લઈએ.” આ વાત સાંને ગયી અને પેલા જૂઠેવ સમિપ આવતાં જ મુનિશ્રીએ પ્રશ્ન કર્યો—

“મહાશય ! આપ આ નગરના વતની છો ?”

“હા, મહારાજ ! વતની તો ખરો પણ ધણી વર્ષોથી ઉત્તર તરફ હતો. દરમિયાન ફેટલીયે અવનવી બની ગઈ હતી છતાં આપ પ્રયોજન જણાવશો તો મારી યાદદારત મુજબ ખબર આપીશ. માણસ વર્ષોના વર્ષો દેશાંતર-માં ગાળે છતાં એણે જ વતનને જૂલી શકે ? જનની ને જન્મભૂમિ તો સદાય હૃદયમાં રમતી હોય. એની હૂંફ જુદી જ છે. એનાં આકર્ષણ અનેરું છે.”

“મહાશય ! અમો નિર્ગ્રથને તે અન્ય શા પ્રયોજન સંભવે ? પૂરે મગધમાં હતા ત્યારે આ તરફના એક વિપ્ર ભદ્રશંકરનો બેડો થઈ ગયેલ. એ વેળા આ પ્રદેશ સંબંધી થોડી વાત સાંભળી હતી. વિહાર કરતાં આ તરફ

આવતાનું બન્યું છે, તો ગુરુજીની ઇચ્છા પેલા વિપ્ર મહાશયને મળવાની છે. બીજી વાત તો એ છે કે-નગરમાં અમારા જેવા શ્રમણો માટે વસતી મળી શકે તેમ હોય તો આગળ વધીએ, નહીં તો આ સમિપવર્તી ઉલાનમાં જ રિથર થઈએ. વૃક્ષોની શીળી છાંયા શ્રમણો માટે આશ્રયસ્થાનરૂપ હોય છે.”

“મહારાજ! આપનો વિપ્ર ભદ્રશંકર એ મારો લઘુ બાંધવ થાય. મારું નામ વરાહ-મિહિર. આ પુરૂવર્ધન નગર જ અમારી માતૃ-ભૂમિ-પુરોહિત સોમશર્માના અમેા પુત્રો-માતાનું નામ સોમશ્રી. વાત એમ બની કે-રાજ્યમાંથી પિતાશ્રીને સારી જવાબ મળતી હોવાથી મેં શરૂના વર્ષો કેવલ મોજવિલાસમાં જ વ્યતીત કર્યાં. પિતાશ્રી કેટલીયે વાર દિવ્યકુળને શોભે એવા અધ્યયન અને આચરણ માટે ધ્યાન ખેંચતાં પણ મેં એ વાત કાન પર લીધી જ નહીં. મારા લઘુ બંધવને પિતાની ઇચ્છા આંખથી દૂર કરવાની ન હોવા છતાં માતાએ મગધમાં વસતા પોતાના ભાઈને ત્યાં અધ્યયન અર્થે મોકલ્યો. એણે સાંભળવા મુજબ નાલંદામાં રહી ઠીક અભ્યાસ કર્યો. ધરમાં હું એકલો પડ્યો. પિતાશ્રીનાં રોજના ટાણાથી મને અભ્યાસ કરવાની મોડી મોડી પણ ઇચ્છા ઉદ્ભવતી. મેં મારો વિચાર વડિલો સમક્ષ મૂક્યો, પણ ધરમાં એક પુત્ર તો જોઈએ ને. ધડી પછી વૃદ્ધાવસ્થામાં પ્રવેશી ચૂકેલા માણસોના દેહના શા ભરોસા ? એ કારણે મારો પ્રતાપ જીડી ગયો. મને એ વાત ન ગમી. તક સાધી કલા વિના હું નીકળી પડ્યો. જમણું કરતો દેશ-દેશના પાણી પીતો અને નવ નવા અનુભવો મેળવતો હું કાશી પહોંચ્યો. ત્યાં વસતા બ્રહ્મવૈનાની મદત્તા જોઈ છઠ્ઠ જ થઈ ગયો. એમાં ભૈરવપ્રજ્ઞાસ્ત્રના પારંગતોના

બહુમાન હદ ઉપરાંત ચતાં જોઈ મારું મન એના અધ્યયન પ્રતિ સંવિશેષ ખેંચાયું, એક આશ્રમમાં રહી અભ્યાસ શરૂ કર્યો. થોડા દિવસે પુરૂવર્ધનમાં સુખસમાચાર પણ પાઠવ્યા. આમ વર્ષો વીતવા લાગ્યા. અધ્યયનરૂપી શકટ આગળ વધવા માંડ્યું. પણ અચાનક એક દિવસ પિતાશ્રીને પક્ષધાત થવાના સમાચાર પુરૂવર્ધન નગરથી મોકલેલા માણસે આવીને આપ્યા. સાથે એમ પણ કહ્યું કે-“બીજા માણસને રાજ-ગૃહીમાં પણ દોડાવ્યો છે ભાઈને તેડી આણવા. તમે જલ્દી મારી સાથે નીકળીને ચાલો. પિતાશ્રીને તમારા ચાલી આવ્યા પછી ઘણું દુઃખ થયું છે. પધારીમાંથી આ વેળા ઉઠે તેમ લાગતું નથી.”

“આ દુઃખદાયી સમાચારથી મારું અધ્ય-યન અટકી પડ્યું. પેલા માણસને તરતજ હું આવી પહોંચ્યું છું, એવા સમાચાર આપના સારુ વિદાય કર્યો અને હું જલ્દી કામ આટોપવા લાગ્યો. એમ કરવામાં થોડા દિવસ નીકળી ગયા. મને પિતાશ્રીના મુખબદ્ધનની પ્રબળ ઇચ્છા હોવાથી મારે પણ ઝડપ ચાલુ રાખી બનતી ઉતાવળે આવી પહોંચ્યો છું. પ્રાતઃકાળ થઈ ગયો હોવાથી મોઢાવરો નદીના કાંઠે રનાન પણ કરો લીધું અને સંધ્યાકર્મ પણ પતાવી દીધું.”

“આપ જો મારો સાથે જલ્દીથી પણ ઉપાડશો તો હું ભદ્રશંકરનો, નો આવી ગયેલ હશે તો, મેળાપ સ્તવર કરાવી આપવામાં ભાગ્યશાળી નીવડીશ.

“અમારા મકાન નજીક ખાલી ઘરો છે એમાં આપ શ્રમણોને જે અવકુળ જણાય તેમાં ઉતરજો. મારા કરતાં એ સંબંધમાં ભાઈ ભદ્રશંકર આપને વધુ માર્ગદર્શક થઈ પડશે.”

“તો મહાશય વરાહમિહિરજી ! અમેા સર્વ આપની પાછળ પાછળ ચાલ્યા આવશું.”

૩૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[કાર્તિક]

પુરપ્રવેશનો મુખ્ય દરેકજાને પટાવી, રાજ-
માર્ગ પર થોડું ચાલ્યા બાદ દિવસ વરાહમિહિરે
એક શેરીનો માર્ગ લીધો. મુનિમંડળી પણ પાછળ
એ પથે પળી. કેટલાક આડાઅવળા ચકરાવા
લછસૌ એક નિશાળ મકાન સામે આવી પહોંચ્યા.

વરાહમિહિરે ભદ્રશંકરના નામની જૂસ
પાડતાં જ ઘરમાંથી યુવક ભદ્રશંકર બહાર દોડી
આગ્યો. નજર સામે વડિલભાઈ તેમજ પૂર્વ
પરિચિત સાધુ મહારાજને જોતાં જ ઘડીભાર
કિંકર્ત્તવ્યમૂઢ બન્યો. હૃદયમાં શોક હોવા છતાં
ચહેરા પર હર્ષની આછી અને ચરપટ હાવા
પથરાઈ. સ્વસ્થતા ધારણ કરીને ઓટલાના
પગથિયા ઉતરી બેઠો—“ભાઈ! તમે ઓટલા
ઉપર બેસી જરા ચાક ઉતારો ત્યાં હું આ
ચુરુછને થોભવા સારુ પેલી વસતી બતાવું.”

“ભદ્ર! પણ પિતાશ્રીની હાલત કેમ છે ?
જલ્દી જવાજ આપ. ચાક ઉતારવાની વાત પછી.”

“મોટા ભાઈ! અતિથિધર્મ પહેલો. એ
બનાવી જલ્દી પાછો ફરું છું અને સર્વ કંઈ
કહું છું. આકળા ન થાઓ.”

આટલું બોલી તરત જ ભદ્રશંકર શ્રમણ-
મંડળીની આગળ થયો અને પાંચ સાત પળના
વિલંબ પછી એક મકાન પાસે આવી પહોંચ્યો.

“ચુરુમહારાજ! આપને માટે આ સ્થળ
અનુકૂળ થઇ પડશે. જો કે એ સાફસફ કરાવી
કોઇ ભુદા જ હેતુએ તૈયાર રખાયેલ છે, પણ
કુદરતનો સંકેત જુદો હશે એમાં આપશ્રીના
પગલા થયા, અભુધાચો મેળાપ થયો. ભલે એ
સ્થાન આપસાહેબના પૂર્વિત ચરણોથી પવિત્ર
થાય. આપ માર્ગના શ્રમેથી જરા વિશ્રાંતિ
મેળવો ત્યાં હું પાછો ફરી ધટતી સગવડ કરી
આપું છું. સાંસારિક કારણે દુરથી પધારેલા
આપ સરખા મોંધેરા મેમાન પાસે અત્યારે નથી
રોકાઈ શકતા એ માટે સ્થમા ચાહું છું.”

પાંડુભદ્ર પાછા ફરતા ભદ્રશંકરને કંઈ
પ્રશ્ન કરવા જતાં હતાં ત્યાં તો યશોભદ્રસુરિએ
આંગળી બાંધી કરી. એ થોભ્યા, ભદ્રશંકર
વિદાય થઇ ગયો. પછી આચાર્યશ્રી બેઠ્યા—

“વત્સ! વિપ્રના વચનથી પારખી શકાય
છે કે તેના પિતાશ્રીનું અવસાન થયું છે. એ
બનાયને દિવસો પણ વિત્યા છે. એવું અંતર
દુઃખથી ભરેલું છે. એ સવાલ કરવાની જરૂર
જ નથી. ચહેરો કહી આપે છે.” ત્યાં તો ચુરુ-
દેવના વચનની સત્યતા પુરવાર જ કરતા હોય
એમ વિપ્ર વિરાહમિહિરના રૂદનના શબ્દો
કર્ણ પર અથડાયા. (ચાલુ) ચોકસી

પંચાસ શ્રી મણિવિજયજી મહારાજની જયંતિ.

આ પ્રતાપી મહાપુરુષની જયંતિ ચાલુ માસની શુદ્ધ ૪ ને સોમવારે ભાવનગરમાં
આચાર્યશ્રી વિજયકુમુદસુરિના પ્રમુખપણે વ્યાખ્યાન પ્રસંગે ઉજવવામાં આવી છે. તેઓ સાહેબે
તેમના ચુરુમહારાજનું જીવનચરિત્ર વિસ્તારથી વર્ણવ્યું અને ઘણાં શુણાનુવાદ કર્યાં. બીજા
વક્તાઓ પણ તે સંબંધમાં બોલ્યા. અત્રે આ પ્રથમ શરૂઆત થઇ છે પરંતુ હવે પછી દર
વર્ષે ઉજવવાની વ્રતિ ઉદ્ભવી છે. પ્રસંગે એ મહાત્માનું ચરિત્ર કાંઈક વિસ્તારથી આપવાની
કૃપા વર્તે છે. જન્મ સં. ૧૯૨૯, દીક્ષા સં. ૧૯૭૮, સ્વર્ગવાસ સં. ૧૯૭૮, દીક્ષાપર્વાઈ વર્ષ ૩૩.

કુવંરજી

શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર જૈન બાલાશ્રમ-પાલીતાણુ

સં. ૧૯૯૯ ના શ્રાવણ તથા ભાદ્રપદ માસની પત્રિકા.

ધર્મચર્યા:—સંસ્થાના ધાર્મિક નિયમોને અનુસરી સામાયિક, દેવસી તથા પખ્ખી પ્રતિક્રમણ, પ્રજુ-પૂજા, ગુરુવંદન, તેમજ ગિરિરાજ તલાડીદર્શન વિગેરે ધાર્મિક કાર્યો સમૂહગત કરવામાં આવેલ છે. પર્વાધિરાજ શ્રી પર્ણપણપર્વમાં ભાવ અને ઉલ્લાસપૂર્વક અઘાધર, કલ્પધર, તેલાધર તથા સંવત્સરીની તપશ્ચર્યા, વ્યાખ્યાનશ્રવણ તથા રાષ્ટ્ર દેવસી પ્રતિક્રમણ થયેલ છે.

તપશ્ચર્યા:—એક અઘાધ, ત્રણ અઠમ, સોળ છઠ્ઠ અને છૂટા ઉપવાસ વિગેરે થયેલ છે. સંસ્થાના દહેરાસરમાં આઠે દિવસ આંગી રચાવવામાં આવેલ છે અને ભાવના ભાવવામાં આવેલ છે.

અઠમ તપ:—મોખ્યાસાનિવાસી દોશી વર્ધમાન માણિકચંદના ચિંમ સુપુત્ર વિદ્યાર્થી રતિલાલ વર્ધમાન દોશીએ પ્રથમ અઘાધ તપ કરેલ છે. આ તપ વિદ્યાર્થીઓની ધર્મ-ભાવના ન્યૂત કરવાના કારણભૂત બનેલ છે અને વિદ્યાર્થીભાઈઓએ ભાવપૂર્વક તપસ્વીની સેવા-સુશ્રૂષા કરી છે અને રાત્રિના ભાવનામાં વિશેષ રસ બતાવેલ છે.

બારસા સૂત્રશ્રવણ:—તપસ્વીભાઈની ઇચ્છાનો સ્વીકાર કરી પાલીતાણુ સાહિત્ય-મંદિરમાં બિરાજમાન આચાર્ય શ્રી વિજયમોહનચરોત્તરજી મહારાજને વિનિત કરતાં, સુનિ મહારાજ શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ તેમજ બાલસુનિશ્રી જ્ઞાનનંદવિજયજીને બારસાસૂત્ર વાંચન માટે મોકલેલ જેથી બહુમાનપૂર્વક વરધોડાના આકારે તેમને ભાવવામાં આવેલ હતો. લીની ઉછામણી કરી બારસાસૂત્ર વહોરાવવામાં આવેલ અને સૂત્રવાચનશ્રવણ નિર્વિઘ્ને પૂર્ણ થયેલ છે.

પ્રશાન્તનીય કાર્ય:—અઘાધ તપની ઉજવણી પ્રસંગે સંસ્થાએ, માનદ મંત્રીસાહેબો, શિક્ષકમંદુઓ તથા વિદ્યાર્થીઓ તરફથી સારી રકમ ચાંદલા તરીકે તપસ્વીને આપવામાં આવી છે. આ પ્રસંગે રૂ. ૧૧) લાયબેરી ખાતે તથા એક ટંક મિષ્ટાન્ન વિદ્યાર્થીના વાલી તરફથી આપવામાં આવેલ છે. સંસ્થાના દહેરાસરજીમાં આંગી-ભાવના રાખવામાં આવેલ છે.

આવક શ્રાવણ ભાદ્રપદ આવક શ્રાવણ ભાદ્રપદ

રૂ. આ. પા. રૂ. આ. પા.

રૂ. આ. પા. રૂ. આ. પા.

શ્રી બોજન નિર્વાહ ફંડ ૨૭-૦-૦ ૧૧-૦-૦ શ્રી આંગી પૂજા ફંડ ૧૦૧-૦-૦ ૦-૦-૦

શ્રી લાયબેરી ખાતે ૦-૦-૦ ૧૧-૦-૦ શ્રી કેળવણી ફંડ ખાતે ૦-૦-૦ ૨૮-૦-૦

શ્રી બોજન ફંડ ૭૪-૦-૦ ૭૫-૦-૦

જમણવાર:

૧ શેઠ તિલુવનદાસ ભાણજી-ભાવનગર ૫ શેઠ ભોગીલાલ નાગરદાસ-પાટણ

૨ શેઠ પાનાચંદ નવલચંદ-સુરત ૬ સ્વ. કુંવરજી મૂળચંદ-ભાવનગર

૩ શેઠ સુખલાલ પાનાચંદ ઠાકરશી-વઢવાણ કેમ્પ ૭ દોશી વર્ધમાન માણિકચંદ-રાજકોટ

૪ શેઠ મોનજી વસનજી-પોરબંદર ૮ ગાંધી વાડીલાલ ચતુર્જી-ભાવનગર

તા. ૬-૨૫. કુંવરજી મૂળચંદની સ્વર્ગવાસતિથિએ સંસ્થાના દહેરાસરમાં આંગી રચવામાં આવેલ છે તેમજ પૂજા ભણાવેલ છે. રાત્રિના ભાવના રાખી હતી. શેઠ નરેન્દ્રમદાસ ભાણજીના સ્વ. ધર્મપત્ની સુરજબાઈના સ્મરણાર્થે પર્ણપણમાં પારણ કરાવવામાં આવેલ છે.

(૨)

શોકપ્રદર્શન:—(૧) ખભાતનિવાસી દાનવીર શેઠ ખુલાખીદાસ નાનચંદના અવસાનની આ સંસ્થાએ શુભેચ્છક અને સહાયક શુભાવેલ છે. મહુમના ખાનમાં શોકસભા ભરવામાં આવી હતી; તેમાં ગત આત્માને શાન્તિ ધ્વજવામાં આવેલ હતી અને તેમના કુટુંબને દિલસોજ દર્શાવતો ઠરાવ મોકલવામાં આવ્યો છે. (૨) આ સંસ્થાના વિ. હિંમતલાલ મોહનલાલ નાની વયમાં પોતાના વતનમાં લાંબી માંદગી બોગવી ગુજરી જતાં વિદ્યાર્થીએ દિલગીર થવાથી શોકસભા ભરી મહુમને અંજલિ અર્પવામાં આવી હતી. તે વખતે તેમના મમતાજી સ્વભાવની પ્રશંસા કરી હતી. તેમના કુટુંબને દિલસોજ પત્ર લખવામાં આવ્યો છે. (૩) આખવાળા યોગનિષ્ઠ શ્રી વિજયશાન્તિસૂરીશ્વરજી મહારાજના અચાનક સ્વર્ગગમનને દુઃખદ તાર મળતાં પૂજ્ય ગુરુજનો ગુણનુવાદ કરવામાં આવેલ હતો અને સ્ટાફ સહિત વિદ્યાર્થીભાઈઓએ સમૂહગત શાન્તિ અર્થે પ્રાર્થના કરી હતી.

શ્રી વિજયશાન્તિસૂરીશ્વરજીના સ્વર્ગગમન નિમિત્તે વડુવાળા શા. મંગલદાસભાઈ તરફથી સાધ્વીશ્રીજી મહારાજ શ્રી લલિતશ્રીજીના સદુપદેશથી સંસ્થાના વિશાળ સેન્ટ્રલ હોલમાં પંચકલ્યાણકની પૂજા લજાવવામાં આવી હતી. તેના યાત્રિક ભાઈ-બહેનોએ સારી સંખ્યામાં લાભ લીધો હતો. પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી અને દહેરાસરજીમાં આંગી-ભાવના પણ રાખવામાં આવેલ હતી.

ગાંધી જયન્તિ—ભાદરવા વદિ ૧૨ ના રોજ “ રેડીયા-બારશ ” ની ઉજવણી પ્રસંગેશિત ઉજવવામાં આવી હતી. તે ખાદી ખરીદ કરવામાં આવી હતી.

વકતવસભા—ગાંધીવાદ, યંત્રવાદ વિગત હાથઉલોગ, લખનપ્રણાલિકા, આધુનિક જીવન-સંગ્રામ, સંસ્કૃતિ અને સંસ્કાર આદિ વિષયોની ચર્ચા સાથે પ્રશ્નોત્તરી રાખવામાં આવેલ હતા.

મુલાકાત—ગુરુજીજી મહારાજશ્રી લલિતશ્રીજી અને શિષ્યાસમુદાય, શ્રી વાડીલાલ ચતુર્જી ગાંધી, શ્રી હરજોવિંદદાસ મોતીલાલ ગાંધી, શ્રી ચુનીલાલ દુર્લભજી પારેખ, શ્રી મંગળદાસભાઈ, શેઠ છોટાલાલ ભીખાલાલ, શ્રી ચુનીલાલ કાનુની આદિ સદ્ગૃહસ્થો નિરીક્ષણાર્થે પધાર્યા હતા.

ભેટ—પાર્વતીબાઈ વીસનજી કચ્છ-ભુજવાળા. કેસર તથા અગરખતી; આયુસાહેબ લક્ષ્મીચંદજી ધનાલાલ કણૌવટ રત્નશિખર જીક નં. ૫, લકડઃ હારા (હિંદો) જીક નં. ૫, ડો. ભાયલાલ એમ. ખાવીરી. ધી જ્યોતિ કાર્યાલયની જીક નં. ૨૫ વિગેરે.

વિનંતિ

યુદ્ધની આલુ વિકટ પરિસ્થિતિને લક્ષમાં લઈ સમાજના દાનવીર ગૃહસ્થો કેળવણીની આ સંસ્થાને સહાયભૂત જરૂર બનશે. શ્રી સ્વામી-વાતલ્ય ટ્રસ્ટ ફંડમાં હજી ઘણી તિથિઓ ખાલી છે.

૩૧. ૧૦૧) માં દૂધની તિથિ કાયમી સુકરર કરાવી શકાય છે.

૩૧. ૧૦૧) તથા ૩૧. ૫૧) માં અનુક્રમે સોનાના તેમજ રૂપાના વરખની આંગીની તિથિ કાયમી સુકરર નોંધાવી શકાય છે.

જૈન પંચાંગમાં સુધારો

નેધપુરી ચંડાશુચકુ પંચાંગ બહાર પડવામાં વધારે વિલંબ થવાથી અમોએ જે પંચાંગ બહાર પાડેલ છે તેમાં વૈશાખ માસથી આસો માસ સુધીમાં નીચે મુજબ ચાર ફેરફારો કરી લેવા.

(૧) વૈશાખ વદિ સાતમનો ક્ષય છે ત્યાં છઠ્ઠો ક્ષય કરવો.

(૨) જેઠ વદિ ૧૦ નો ક્ષય છે ત્યાં નોમનો ક્ષય કરવો.

(૩) અશ્વિ વદિ ૩ નો ક્ષય છે ત્યાં વદિ ૧ નો ક્ષય કરવો.

(૪) શ્રાવણ વદિ ૬ નો ક્ષય છે ત્યાં વદિ ૪ નો ક્ષય કરવો.

ન પૂર્વેમાં નીચે પ્રમાણે બે ફેરફારો કરી લેવા.

(૧) વૈશાખ વદિ ૬ રવિવારે શ્રી સિદ્ધાચળની વર્ષગાંઠ દર્શાવી છે ત્યાં વદિ ૫ ને શનિવાર સમજવો. (વદિ ૬ નો ક્ષય હોવાથી.)

(૨) શ્રાવણ વદિ ૫ સુધવંશરે પદ્મસુધર જળાવેલ છે ત્યાં વદિ ૬ ને સુધવંશરે સમજવું.

બુદ્ધે વૈશાખ મગાવનારને સૂચના

શ્રી ત્રિપદિ શલાકા પુરુષ ચરિત્રનો સેટ, શ્રી હરદેશપ્રાસાદ ભાષાંતરનો સેટ તથા શ્રી ઉપસિતિ ભવપ્રપંચા કથાનો સેટ મગાવનારને જણાવવાનું કે-સેટની જે કિંમત ઓછી લેવામાં આવતી હતી તે હવેથી છુટકામાં જણાવ્યા પ્રમાણે પૂરી લેવામાં આવશે.

નવા જૈન પંચાંગ

નેધપુરી શ્રીધર શીવલાલના ચંડાશુચકુ પંચાંગને આધારે આપણે પાળવાની તિથિ યથાર્થ સૂચવનારા પંચાંગ અને બહુ વર્ષોથી બનાવીએ છીએ. તે પ્રમાણે બનાવ્યા છે. કાગળોની પુષ્કળ મોંઘવારી છતાં ખરીદ કરનારની સગવડ ખાતર અમે 'સો' નક્કલના રૂ. ૫ અને છૂટક નક્કલનો એક આનો રાખેલ છે. પોસ્ટેજ ભુદ્. (અને જેને જેને આ પંચાંગો મોકલ્યા છે તેમણે ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે સુધારી લેવું.)

શ્રી વૈરાગ્યકેદરપદ્મતા ગ્રંથ

ઉપાખ્યાય શ્રી યશોવિજયજીકૃત આ 'યશોગધ' ગ્રંથ અમદાવાદનિવાસી પંડિત ભગવાન-દાસ હરખચંદ તરફથી હાલમાં બહાર પડેલ છે. ગ્રંથ ઉપસિતિ ભવ પ્રપંચા કથાનું સ્મરણ કરાવે તેવા તેજ સ્વરૂપમાં બનાવેલો છે. અત્યુત્તમ ગ્રંથ છે. શ્લોક સંખ્યા સાત હજાર છે. કિંમત રૂ. ૬૧ રાખેલ છે. તે અમારે ત્યાંથી પણ મળશે જરૂર. મંગાવો ને લાભ થશે.

Reg. No. B. 156

ભાઈ શ્રી યુનીલાલ વીરચંદનું પંચત્ત્વ.

આ રાંધણુપુરનિવાસી અંધુ આસો શુદ્ધ ૭ મે પંચત્ત્વ પામ્યા છે. તેઓ બહુ વર્ષોથી આ સભાના સંબંધવાળા ને પ્રીતિવાળા હાથક મેમ્બર હતા. એમણે તીર્થયાત્રાદિ ધણું ધર્મકાર્ય કર્યા છે. દ્રવ્યનો બચ પણ શુભ માર્ગે સારો કર્યો છે. તેમનો અભાવ થવાથી સભાને એક હાથક સભ્યની ખોટ પડી છે. અમે તેમના પુત્ર કરમચંદ તથા પત્તાલાલને અને પુત્રી ચંચળને તેમજ બીજા સ્વજનવર્ગને અંતઃકરણથી દિલોસો આપીએ છીએ અને તેમના આત્માને શાંતિ પ્રેરુ છીએ.

શ્રી ગુણવર્મા ચરિત્ર ભાષાંતર

મૂળ સંસ્કૃત ઉપરથી પંડિત પાસે શુદ્ધ ગુજરાતીમાં ભાષાંતર કરાવીને 'પં. શ્રી વીર-વિજયવંશના ઉપાશ્રય તરફથી' હાલમાં પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. કિંમત આઠ આના. ખાસ વાંચવા લાયક છે, પોસ્ટેજ એ આના. જરૂર મંગાવો. અમારે ત્યાંથી મળી શકશે.

પંચ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર-મૂલ. શાસ્ત્રી

હિંદી સુદર ટાઇપમાં છપાવેલ આ છુકમાં પંચ પ્રતિક્રમણ, નવ સ્મરણ, ચૈત્યવંદન, સ્તવન, રત્નતિ, જંદ તથા વિધિઓ વિગેરેનો સમાવેશ કરેલ છે. વિદ્યાર્થીઓને ખાસ અભ્યાસ કરવા યોગ્ય છે. કાગળની અતિશય મોંઘવારી છતાં ગ્રાન-પ્રચારનો હેતુ જાળવવા માટે અમે કિંમત વધારી નથી. છુટક નકલના આઠ આના. સો નકલના રૂ. ૪૫). પોસ્ટેજ તથા આના.

શ્રી આત્મપ્રત્યોધ ગ્રંથ-મૂળ

પંડિત શ્રી જિનલાલસંસ્કૃત મઘઅંધ આ ગ્રંથ બહુ જ ઉપયોગી છે. તેમાં સમક્તિ, દેશવિરતિ, સર્વવિરતિ તથા પરમાત્મસ્વરૂપદર્શક આર પ્રકાશ પાડેલા છે. કિંમત રૂપિયા દોઢ. પોસ્ટેજ સાત આના. ખાસ વ્યાખ્યાનમાં વાંચવા લાયક છે તેમજ શ્રોતાવર્ગને અલ્પત આનંદ સાથે લાભ કરે તેવો છે.

શ્રી શ્રીચંદ્ર કેવળી ચરિત્ર

આ સંસ્કૃત પદ્યબદ્ધ ચરિત્રનાં કર્તા શ્રી સિદ્ધર્ષિ છે. ચરિત્ર ધણું રસિક છે. વ્યાખ્યાનમાં વાંચવા લાયક છે. કિંમત રૂપિયા એક. પોસ્ટેજ પાંચ આના. આપણિક વર્ધમાન તપના માહાત્મ્ય અને પ્રભાવ સમજવા માટે આ ચરિત્ર ખાસ ઉપયોગી છે.

મુદ્રક :- શાહ ગુલાબચંદ લક્ષ્મીભાઈ-શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, દાણાપીઠ-ભાવનગર